

Gemeente Amsterdam
Stadsdeel Nieuw-West

BESTEMMINGSPLAN REMBRANDTPARK

19 december 2012

1.	INLEIDING	4
1.1	Aanleiding bestemmingsplan	4
1.2	Ligging plangebied	4
1.3	Plangrenzen	5
2.	BESCHRIJVING VAN HET PLANGEBIED	6
2.1	Ontstaansgeschiedenis	6
2.2	Gebouwde inrichtingselementen	10
3.	BELEIDSKADER	17
3.1	Geldende bestemmingplannen	17
3.2	Europees- en Rijksbeleid	19
3.3	Provinciaal beleid	21
3.4	Hoogheemraadschap	23
3.5	Regionaal beleid	23
3.6	Gemeentelijk beleid	25
3.7	Stadsdeelbeleid	32
4.	TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN	41
5.	MILIEUASPECTEN	43
5.1	Bodem	43
5.2	Geluid	44
5.3	Luchtkwaliteit	45
5.4	Externe veiligheid	45
5.5	Energie en duurzaamheid	50
6.	LUCHTHAVENINDELINGBESLUIT	51
7.	WATERPARAGRAAF	53
8.	FLORA EN FAUNA	56
9.	CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE	59
10.	KABELS EN LEIDINGEN	59
11.	JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	60
11.1	Standaardisatie en digitalisering	60
11.2	Opbouw van het bestemmingsplan	60
12.	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	61
13.	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	62
13.1	Inspraak	62
13.2	Overleg ex artikel 3.1.1 Bro	62
13.3	Zienswijzen	62

Bijlagen

- *Nota van beantwoording inspraak, d.d. 29 mei 2012*
- *Nota van beantwoording overleg ex artikel 3.1.1 Bro, d.d. 29 mei 2012*
- *Nota van beantwoording zienswijzen d.d. 19 september 2012*
- *Advies Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC), maart 2012*
- *Externe veiligheid A10 West Rembrandtpark, d.d. 23 februari 2012, kenmerk 112085*
- *Brandweeradvis Amsterdam-Amstelland, d.d. 16 mei 2012, kenmerk 0000014/RoEv-2012*

1. Inleiding

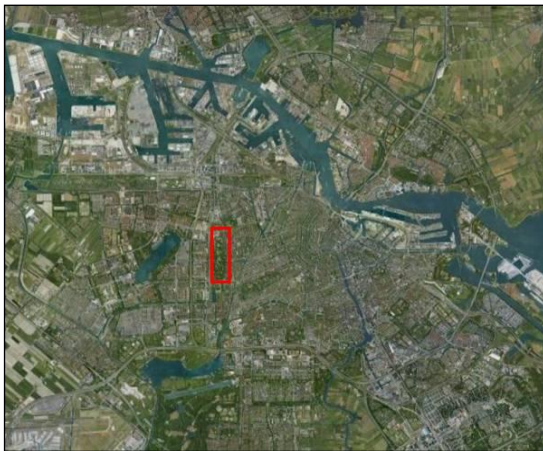
1.1 Aanleiding bestemmingsplan

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) dienen bestemmingsplannen ouder dan tien jaar te worden herzien. Stadsdeel Nieuw-West geeft uitvoering aan deze wettelijke bepaling door in stappen haar bestemmingsplannen te vernieuwen. Voor het grootste deel van het voorliggende plangebied zijn momenteel bestemmingsplannen van kracht die ouder zijn dan tien jaar. Het betreft hier de bestemmingsplannen 'Rembrandtpark (1973) en 'Nachtwachtdaan / 7^e Montessorischool' (1993).

Naast het feit van de actualisatieplicht heeft het stadsdeel Nieuw-West in de loop der jaren op een aantal terreinen nieuw beleid vastgesteld. Tezamen met een uitgevoerde inventarisatie, vormt dit nieuwe beleid basis voor het voorliggende bestemmingsplan. Met dit bestemmingsplan wordt het beleid vertaald in een actuele juridisch planologische regeling. Het voorliggende bestemmingsplan is hoofdzakelijk conserverend van aard.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied van het bestemmingsplan 'Rembrandtpark' is gelegen in het stadsdeel Nieuw-West. Ten aanzien van de omringende stadsstructuur is het park niet erg gunstig gesitueerd. Aan de noord-, west- en zuidzijde wordt het park begrensd door drukke verkeerswegen, wat de bereikbaarheid vanuit de omliggende wijken niet ten goede komt.

Afbeelding: plangebied 'Rembrandtpark' in groter verband (boven) en uitsnede (rechts) (Bron Google Earth)

1.3 Plangrenzen

Het voorliggende bestemmingsplan 'Rembrandtpark' ligt in het oostelijke gedeelte van het stadsdeel Nieuw-West. De oppervlakte van het plangebied is ongeveer 63 ha waarvan het grootste gedeelte fungeert als park, circa 45 hectare. Het Rembrandtpark is een stadspark bestaande uit een noordelijk- en een zuidelijk parkdeel. In het noordelijke gedeelte van het park liggen enkele voorzieningen voor kinderen, zoals een kinderboerderij, schoolwerktuinen en een bouwspeelplaats. Het park is ingericht met glooiende gazons en natuurlijk vormgegeven waterpartijen, afgewisseld met struiken en bomengroepen.

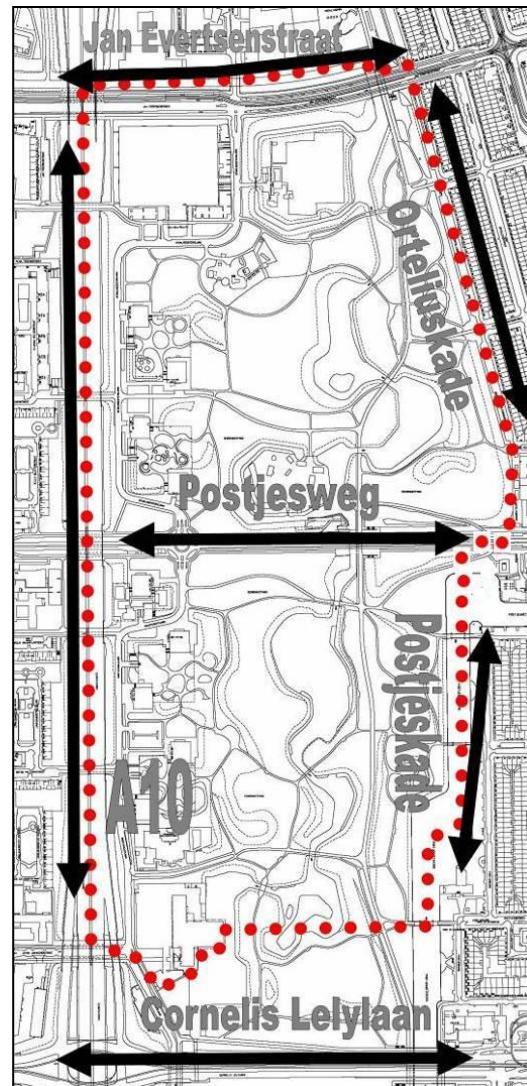
De westzijde van het voorliggende bestemmingsplan wordt begrensd door het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan 'Lelylaan e.o.' en het vastgestelde bestemmingsplan 'Overtoomse Veld'. Zuidelijk van het plangebied grenst het voorliggende bestemmingsplangebied met het vastgestelde bestemmingsplan 'Andreas Ensemble'. De noordelijke en oostelijke begrenzing van het plangebied wordt gevormd door de stadsdeelgrens tussen het stadsdeel West en stadsdeel Nieuw-West.

De zuidelijke rand van het plangebied sluit aan op de plangrens van bestemmingsplan 'Andreas Ensemble' (2009).

Het plangebied is als volgt begrensd:

- in het noorden de Jan Evertsenstraat;
- in het oosten de Orteliuskade en Postjeskade;
- in het zuiden wordt de plangrens gevormd door het zuidelijke gedeelte van het Rembrandtpark;
- in het westen de rijksweg A10.

Op de rechter afbeelding zijn de plangrenzen van het onderhavige bestemmingsplan, evenals de omliggende wegen weergegeven.

2. Beschrijving van het plangebied

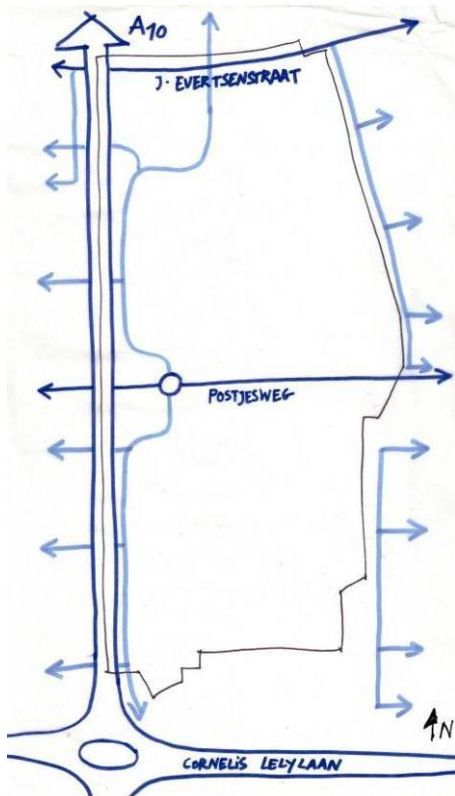
2.1 Ontstaansgeschiedenis

Ligging - situatie

De omtrekken van het huidige Rembrandtpark zijn al op kaarten uit de jaren twintig te zien. In het Algemeen Uitbreidingsplan (A.U.P.) van 1935, waarin aan de recreatie een volwaardige functie binnen het stedelijk gebied wordt toegekend, wordt aan de toenmalige stadsrand een groengebied gepland ten behoeve van de wijken West en Kinkerbuurt. Er werd echter pas in 1959 begonnen met werkzaamheden voor de aanleg van het park. In de zestiger jaren kreeg dit gebied de naam Rembrandtpark, waarna tussen 1971 en 1973 de hoofdstructuur van het park aangelegd wordt. Het park vormt dan niet langer alleen een voorziening voor de wijken West en Kinkerbuurt, maar gaat ook een functie vervullen voor de nieuwe stadsuitbreiding Slotervaart-Overtoomse Veld. Het Rembrandtpark ligt dus op de grens van de oude en de nieuwe stad (tussen de wijken Oud-West en Slotervaart).

Op nog geen 400 meter afstand van het Vondelpark gelegen, vormt het samen met dit Vondelpark en het Erasmuspark de beeldbepalende groenvoorzieningen van dit gedeelte van de stad.

Het Rembrandtpark is een park van circa 45 hectare. Het park wordt begrensd door heel verschillend bebouwingsranden; aan de westzijde losse woontorens (17 lagen) en aan de oostzijde een strakke 4 lagen hoge gevelwand.

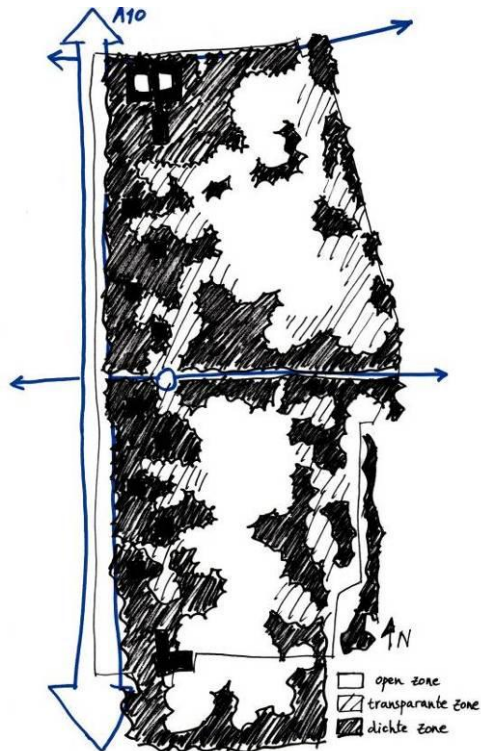

Aan alle zijden wordt het park begrensd door wegen, namelijk de Jan Evertsenstraat (noord), de Cornelis Lelylaan (zuid), de Postjes- en Orteliuskade (oost) en de Nachtwacht- en Staalmeesterlaan èn rijksweg A10 (west). Het park wordt bovendien door de Postjesweg in 2 delen gesplitst.

De begrenzing van het park door wegen betekent enerzijds een goede ontsluiting, er ontstaan interessante knooppunten tussen park en stedelijke hoofdontsluiting (bijvoorbeeld 'De hondjes', zie onder de paragraaf 'kunst'), maar anderzijds is er ook sprake van barrièrewerking. Komend vanuit Slotervaart is er altijd de barrière van A10. Hierdoor vindt ontsluiting van het park voornamelijk met behulp van 7 tunnels plaats. Aan de oostkant wordt het park begrensd door de vier lagen hoge bouwblokken van Oud-West. In principe is hier, met name in het noordelijk gedeelte, sprake van een direct contact tussen woonwijk en park. Het zuidelijk parkdeel wordt aan de oostkant door middel van de Postjeswetering gescheiden van de aanliggende woonbuurt. Over drie bruggen is het park bereikbaar. Het water vormt een extra barrière voor de toegankelijkheid, maar geeft wel 'park allure' aan de ruimte tussen bebouwing en park.

Ontwerputgangspunten

In de periode tussen 1960 en 1970 worden grootschalige stadsuitbreidingen veelal als negatief ervaren en begint er zowel binnen de stedenbouw als de tuin- en landschaparchitectuur een trend te ontstaan naar meer kleinschalig en op de 'menselijke maat' geënt ontwerpen.

Verschillende mensen waren betrokken bij het ontwerp van het park maar uiteindelijk werd gekozen voor het ontwerp van landschapsarchitecte Janneke Willemsen (Theelen-Willemsen). De ontwerpers van het Rembrandtpark wilden de omgeving buitensluiten door het ontwerpen van een gesloten dichtbeplante rand. Op deze manier wordt bewust afstand geschapen tot de aan het park grenzende bebouwing en wordt getracht in het park een eigen 'natuurlijke' binnenwereld te creëren. De transparante overgangszone bestaat uit een aaneenschakeling van kleine ruimten, bedoeld voor het onderbrengen van de 'kleinere' functies voor kinderen zoals kinderspeelplaatsen en sportveldjes.

Het relatief grootschalige middendeel bevat waterpartijen met daaraan gekoppelde speel- en ligweiden, geleed door middel van losse boomgroepen. Aanvankelijk was er ook een kleine heemtuin in het plangebied aanwezig was. De kinderboerderij, de heemtuin en de schoolwerktuinen waren bij elkaar gedacht.

Het park is ontworpen in de neo Engelse landschapsstijl. Dat is duidelijk te zien aan de slingerende paden en waterpartijen, de glooiende gazons en de verrassende landschapjes bij de parkranden. De daar door bomen gevormde 'coulissen' hebben alle hun eigen vorm en karakter.

Eén van de grote waarden van het park is de natuurbeleving die bezoekers ervaren. Naast varen waren bij de aanleg van het park de houten bruggen zo op hoogte dat met ijs in de winter je er onder door kon schaatsen en de waterpartijen als totaal gebruikt konden worden.

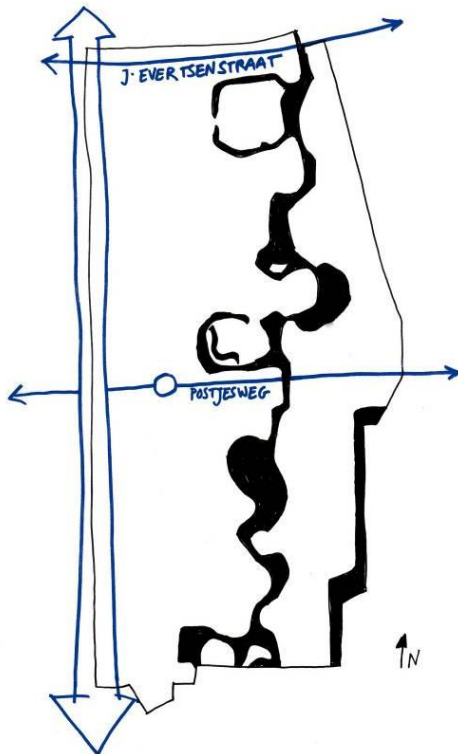

Het ontwerp voor het park kan worden verdeeld in 3 zones: een dichte, een half open en een open zone. De gedachte een park dichters aan de randen en open naar binnen is in gezamenlijk overleg met omwonenden destijds gekozen met als gedachte ruimte en rust binnen het groen als tegenhang van de dichte en rumoerige stad.

De dichte zone: Aan de westkant is deze zone aan de randen gesitueerd om zo veel mogelijk geluidshinder van de A10 enigszins buiten te sluiten en de hoge woontorens en kantoorgebouwen ruimtelijk visueel en in de beleving af te schermen. De dichte zone gaat hier over in een halfdichte zone naar het open middengedeelte van het park.

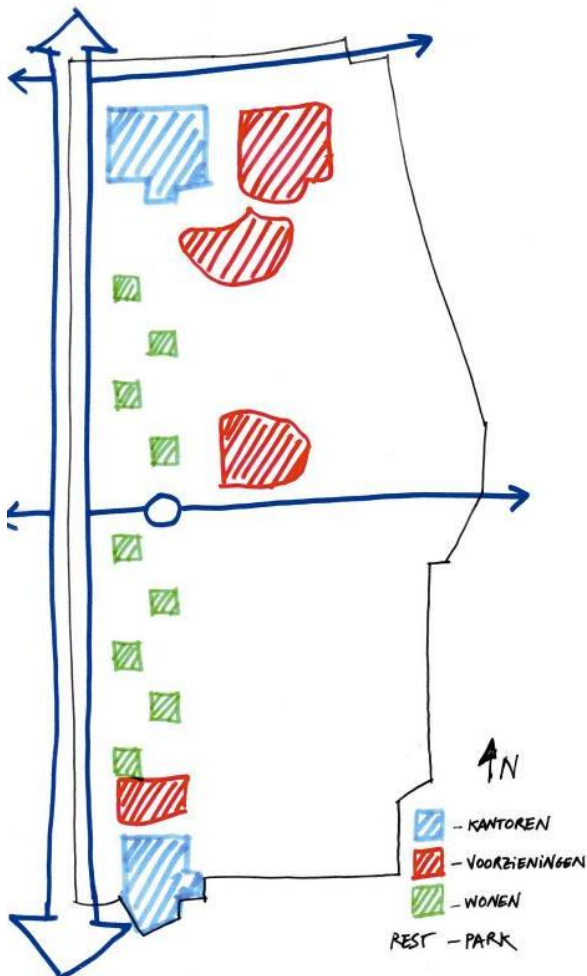
De oostzijde is minder dicht en bevat veel kleine in elkaar overlopende ruimte op korte afstand van de aanliggende woningen. Ze gaan geleidelijk over naar het relatief grootschalig middendeel met aaneengesloten waterpartijen met speel –en ligweiden geleed door middel van losse boomgroepen. Langs deze open zone loopt het doorgaande fietspad als noord-zuid verbinding.

Eén van de waarden van het park is de natuurbeleving die bezoekers, jong én oud, als vanzelf ondergaan zodra zij het park binnen stappen. Het is een groene stadsoase waarbinnen de bewoners van de drukke stad deze beleving dagelijks dicht bij huis kunnen ervaren. Het park draagt alleen al in dit opzicht bij aan een grote kwaliteit van Amsterdam: de grote diversiteit aan parken die de stad haar inwoners te bieden heeft.

Het binnen het plangebied aanwezige water heeft een technische- (waterberging), esthetische- en gebruiksfunctie. De waterpartijen in het park hebben een grillige vormgeving. Aan de oostzijde wordt het Rembrandtpark begrensd door de Postjeswetering, een strakke, rechte waterverbinding tussen de Ringvaart en de Schinkel / Kostverlorenvaart en onderdeel van het vaartensysteem van het Overtoomse Veld. Het water in het park heeft ook een gebruiksfunctie: het moet mogelijk blijven dat je kunt rondvaren met sloep/kano naar bijvoorbeeld de Slotterplas.

De noordelijke en oostelijke begrenzing van het park worden mede gevormd door gesloten bosschages en bomenpartijen. De onoverzichtelijke en dicht ingeplante paden zijn voor een groot deel verwijderd waardoor er meer openheid (en sociale veiligheid) ontstaat. De bosschages bij de oude heemtuin worden door bewoners soms als onveilig beschouwd.

Ruimtelijke / functionele structuur

In het noordelijk parkdeel liggen enkele publieksfuncties zoals een kinderboerderij, een bouwspeelplaats en schoolwerktuinen. Een in het zuidelijk parkdeel gepland theehuis met terras is nooit gerealiseerd. De in het park geplande voorzieningen zijn te beschouwen als semi-openbare voorzieningen (afgesloten met behulp van een hekwerk/toezicht). Het zuidelijk deel van het park heeft met name betekenis als inheems floragebied.

Aan de westzijde rand van het plangebied bevindt zich een concentratie van hoge gebouwen (9 losse woontorens en 2 kantoorstorens) die een begeleiding van de A10 vormen. Alle gebouwen dateren uit de jaren '70 en zijn gerealiseerd samen met het park.

De functionele relatie tussen het noord- en zuiddeel van het park bestaat momenteel uit twee punten. Een gecombineerd tunneltje voor fietsers en voetgangers vormt de verbinding onder de Postjesweg door. Aan de oostzijde is een doorgaand noord-zuid fietspad aanwezig. In oost-west richting zijn vier fietsverbindingen gemaakt die Slotervaart met Oud-west, via het park, verbinden.

2.2 Gebouwde inrichtingselementen

Woontorens en parkeergarages

In het AUP van 1935 wordt de westelijke rand van het park aangegeven als een plaats waar geïsoleerde hoge woongebouwen stedenbouwkundig verantwoord zijn. Door het plaatsen van gelijksoortige maar los naast elkaar, op groen staande volumes krijgt de bebouwing aansluiting bij de omgeving. De parktoegangen zijn hier gecombineerd met de entrees van de flats. Tussen de woontorens liggen 5 parkeergarages (2 meter hoog), met een daktuin, die als onderdeel van het park worden waargenomen en op die manier aansluiting met het openbaar karakter van het park vormen. Doordat park en daktuinen in dezelfde stijl zijn aangelegd is te zien dat ze uit dezelfde periode stammen.

Toren Staalmeesterslaan 410

In het noordwesten van het plangebied bevindt zich aan de Staalmeesterslaan 410 een complex dat op korte termijn binnen de bestaande bebouwingscontouren wordt herontwikkeld. Het complex bestaat uit een horizontale en verticale schijf, gelegen op een parkeerdek. De herontwikkeling houdt een functiewijziging in van de voormalige kantoorfunctie naar een driesterren hotel in de hoogbouw en een onderwijsvoorziening (hotelschool) in de laagbouw met bijbehorende nevenfuncties als horeca, logies, bijeenkomstfunctie, kantoorfunctie, sportfunctie en één beheerderswoning.

De bovengenoemde functiewijziging past binnen de visie van de Structuurvisie van de gemeente Amsterdam. Het beoogde 3-sterren segment van het hotel sluit goed aan bij de huidige hotelmarkt omdat er veel vraag is naar kamers uit dit segment. Ook ontstaat er een grote meerwaarde met de toevoeging van de hotelschool met aanverwante voorzieningen. Qua locatie en bereikbaarheid is de ligging nabij de A10 en de directe OV-verbinding met het centrum van Amsterdam erg goed te noemen.

Concreet leidt de functiewijziging tot het volgende programma:

1. hotel: 446 kamers en 1.000 m² restaurant;
2. hotel tbv hotelschool, 128 studentenlogies en 20 hotelkamers , 1 dienstwoning, extern restaurant 200 m² auditorium, bedrijfsrestaurant en onderwijsfuncties.

Om de functiewijziging mogelijk te maken zijn er separaat twee planologische procedures doorlopen. Het betreft hier het projectbesluit voor de laagbouw en de hoogbouw ter plaatse van de Staalmeesterslaan 410. Bij besluit van het dagelijks bestuur van het stadsdeel Nieuw-West op 13 september 2011 een projectbesluit voor de hoogbouw vastgesteld. Op 14 december 2011 is er een projectbesluit voor de laagbouw genomen. Op 28 juni 2011 zijn er hogere grenswaarden vanuit de Wet geluidhinder voor de beheerderswoning en de onderwijsvoorzieningen in de laagbouw door het dagelijks bestuur vastgesteld.

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet in een planologisch-juridische vertaling van de verleende en inmiddels onherroepelijke vergunningen

Kantoortoren zuidwesten

De zuidwestelijke kantoortoren is aan de parkzijde door water begrensd en zo geïntegreerd in het landschap. Aan de zijde van de Nachtwachtlaan is een groot parkeerterrein gesitueerd, dat met hekken van de openbare weg is afgescheiden.

Kinderboerderij Uylenburg

De kinderboerderij ligt bij de Staalmeesterslaan en wordt omringd door een voetpad, waarvan het wordt gescheiden door middel van een terreinafscheiding. Verspreid over het terrein van de kinderboerderij zijn diverse gebouwen aanwezig. De gebouwen worden hoofdzakelijk gebruikt als stal of hok voor diverse dieren. Daarnaast is er een kantoor/educatieruimte, een gebouw met een keuken en een gebouw voor opslag. Het totaal oppervlak van de bebouwing bedraagt circa 375 m², waarvan 271 m² ten behoeve van de dieren en 104 m² ten behoeve van personeel/publiek. Het grootste deel van de gebouwen bestaat uit een gestorte betonvloer met een houten constructie en houten wanden, golfplaten of een rieten dak. De bouwhoogtes van de gebouwen zijn 3 tot 5 meter. De meeste gebouwen hebben een kap.

De kinderboerderij is te bereiken via een voetpad in het park. Op het terrein van de kinderboerderij wordt niet geparkeerd. De meeste bezoekers die gebruik maken van de kinderboerderij komen lopend of met de fiets. Indien bezoekers eventueel met de auto komen wordt de auto geparkeerd in omliggende straten (bijvoorbeeld Staalmeesterslaan).

Bouwspeelplaats 't Landje

De bouwspeelplaats is gelegen op een schiereilandje en wordt grotendeels omringd door water. De bouwspeelplaats is te bereiken via een voetpad met een toegangshek. Verspreid over het terrein van de bouwspeelplaats zijn diverse gebouwen aanwezig. Het gaat o.a. om een ontvangstruimte/kantoor een beheerderswoning, peuterspeelzaal/knutsellokaal, een loods met dierenverblijven een gebouw voor de ponyclub, een opslagruimte en enkele stallen. De gebouwen worden gebruikt voor verschillende doeleinden ten behoeve van de bouwspeelplaats, zoals dierenverblijven, kinderopvang en een knutselwerkplaats. Het totaal oppervlak van de bebouwing bedraagt circa 675 m². De meeste gebouwen op het terrein zijn van hout. De bouwhoogtes van de gebouwen variëren van 3 tot 5 meter, terwijl de dakvormen van de gebouwen gevarieerd zijn.

Op de bouwspeelplaats wordt incidenteel geparkeerd door de beheerders van de bouwspeelplaats. De meeste kinderen die gebruik maken van de bouwspeelplaats komen lopend of met de fiets. Indien kinderen eventueel met de auto worden gebracht wordt de auto geparkeerd in omliggende straten (bijvoorbeeld Postjesweg).

Schoolwerktuinen Blijdestijn

De schoolwerktuinen liggen in het noordelijke deel van het park, nabij de Staalmeesterlaan en de Jan Evertsenstraat. Het terrein wordt omringd door water en hoge begroeiing. De toegang is afgesloten met een hek. Het terrein is daardoor nauwelijks zichtbaar vanuit het park en de omringende wegen en het heeft een besloten karakter. Het totaal oppervlak van de huidige bebouwing bedraagt circa 350 m².

Montessorischool

Tussen de woontorens en de zuidelijke kantoortoren bevindt zich de 7^e Montessorischool. Deze is geïntegreerd in het groen maar wijkt door de lage bouwhoogte (8 meter) en functie af van de andere bebouwing langs de A10. Waar in de westelijke tuinsteden scholen veelal deel uitmaken van een voorzieningstrook of -cluster, is deze school solitair gelegen.

Speeltuin

Aan de oostzijde van het park, nabij de Orteliuskade is een speeltuin aanwezig.

Gemaal

Ter hoogte van de brug waar park, water en de Postjesweg elkaar kruisen is in het talud een boostergemaal ontworpen, in opdracht van Waternet Amsterdam en in 2006 gerealiseerd. Waar in andere delen van de stad het boostergemaal zich bovengronds manifesteert is hier gekozen voor volledige inpassing in de natuur. De transparante hoofdentree slaat een wig tussen brug en talud waardoor de ondergrondse huid van de booster zichtbaar wordt. Het dak van het gemaal, welke op gelijke hoogte als het brugdek ligt, is ingericht als balkon met zicht over het Rembrandtpark.

Kunst

In het kader van verbetering wilde de gemeente Amsterdam acht parkbruggen toevoegen die niet alleen naar behoren functioneren maar ook het park als geheel opwaarderen. De bruggen (de Libellen genaamd en door Haskoning ontworpen) laten zien dat kunst in het park niet alleen bestaat uit beeldhouwwerk. Het project werd genomineerd voor de Nationale Staalprijs 2000.

Ook 'De hondjes' (Marjolein Mandersloot, 2002) op de Postjesweg hebben als doel de verhoging van de kwaliteit van het Rembrandtpark en vergroting van de betrokkenheid van bewoners bij 'hun' park.

3. Beleidskader

3.1 Geldende bestemmingsplannen

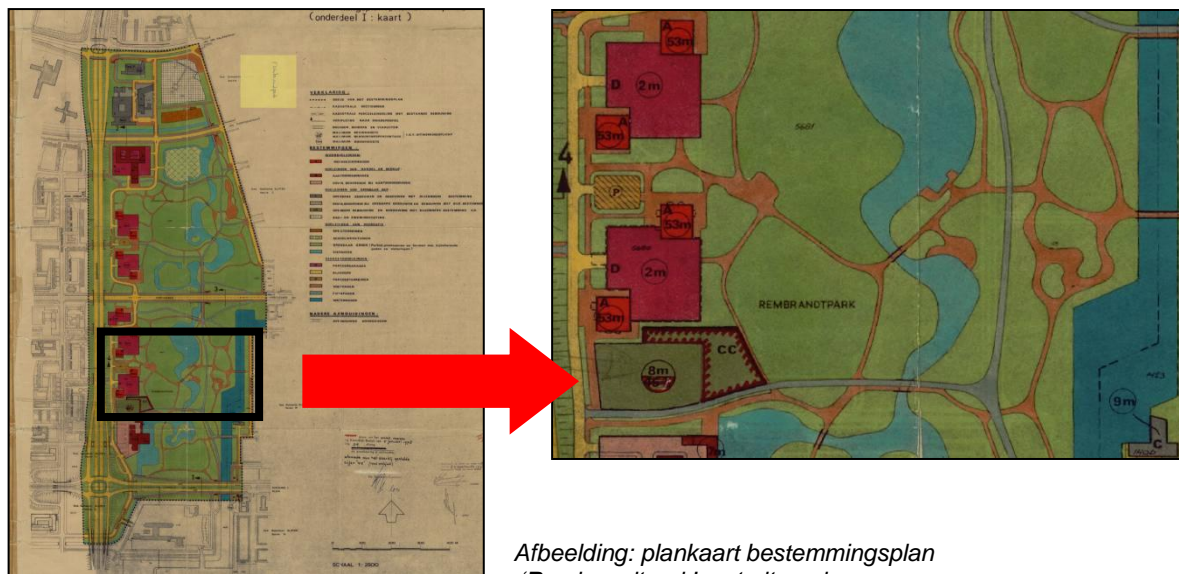
Ter plaatse van het plangebied vormen de twee onderstaande bestemmingsplannen het geldend planologisch-juridisch kader:

- a. 'Rembrandtpark'
- b. 'Nachtwachttlaan / 7^e Montessorischool'

Het voorliggende bestemmingsplan zal het nieuwe planologisch-juridisch kader ter plaatse van het Rembrandtpark vormen. Om inzichtelijk te maken wat het bestaande planologisch-juridisch kader is worden de huidige vigerende bestemmingsplannen in het onderstaande beschreven.

Bestemmingsplan 'Rembrandtpark'

Voor het grootste gedeelte van het plangebied geldt het bestemmingsplan 'Rembrandtpark'. Het bestemmingsplan 'Rembrandtpark' is op 7 november 1973 door de gemeenteraad vastgesteld en op 24 september 1974 door Gedeputeerde Staten is goedgekeurd. Op 5 januari 1978 is bij Koninklijk Besluit alsnog goedkeuring onthouden aan onderdelen van het bestemmingsplan. Het betreft de bestemming 'Openbare bebouwing en bebouwing met bijzondere bestemming C.A.', ter plaatse van de huidige 7^e Montessorischool.

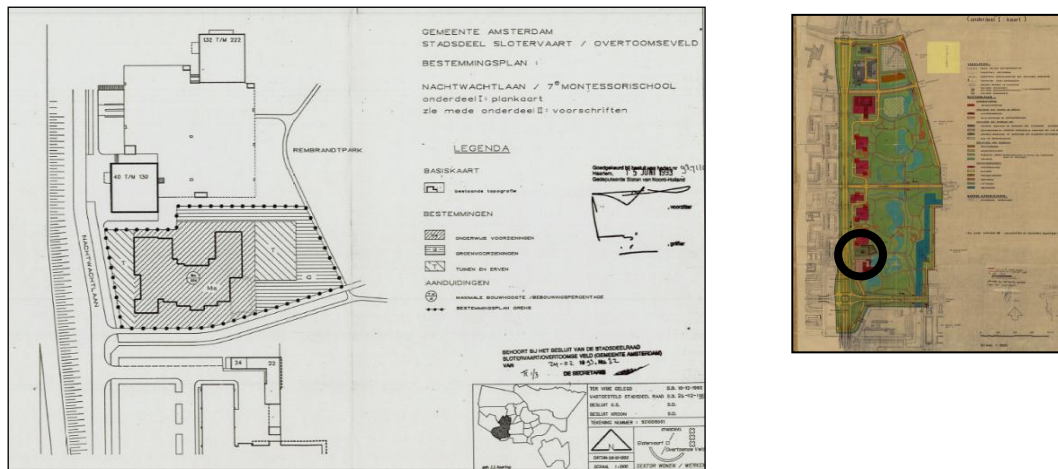
Afbeelding: plankaart bestemmingsplan
'Rembrandtpark' met uitsnede

Het bestemmingsplan is voor een groot gedeelte bestemd voor doeleinden van recreatie, nader aangewezen als openbaar groen (parken, plantsoenen en bermen met bijbehorende paden en waterlopen), sierwater, speelterreinen en schoolwerktuinen. Op deze gronden mag beperkt bebouwing worden opgericht. In de voorschriften is een vrijstellingsbevoegdheid opgenomen voor het oprichten en in stand houden van gebouwen en andere bouwwerken ten behoeve van een kinderboerderij en een bouwspeelplaats. In het bestemmingsplan zijn gronden bestemd voor woondoeleinden aangewezen als 'meergezinshuizen'. De maximale bouwhoogte van deze woningen bedraagt 53 meter. De op de plankaart aangewezen doeleinden van openbaar nut zijn

bestemd voor onderwijs-, sociaal-culturele en sociaal-medische doeleinden. Doeleinden bestemd voor handel en bedrijf staan op de plankaart weergegeven als 'Kantoorgebouwen'.

Bestemmingsplan 'Nachtwachlaan / 7^e Montessorischool'

Voor een klein deel van het plangebied is het bestemmingsplan 'Nachtwachlaan / 7^e Montessorischool' van kracht. Dit bestemmingsplan is op 24 februari 1993 door de stadsdeelraad van het voormalige stadsdeel Slotervaart vastgesteld en op 15 juni 1993 door Gedeputeerde Staten goedgekeurd.

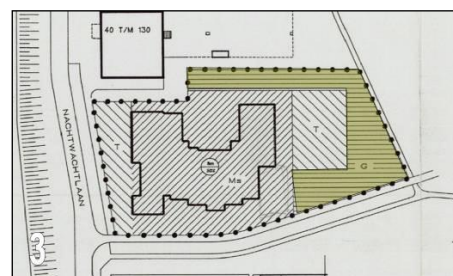
Afbeelding: plankaart bestemmingsplan 'Nachtwachlaan / 7^e Montessorischool'

De gronden op de plankaart (zie onderstaande afbeelding 1) zijn bestemd als 'Onderwijsvoorzieningen'. Deze gronden zijn naast onderwijsvoorzieningen mede bestemd voor speelplaatsen, tuinen en erven met daarbij behorende bergingen en andere nevenruimten.

Afbeelding: uitsnede plankaart met:

1. 'Onderwijsvoorzieningen'
2. 'Tuinen en Erven'
3. 'Groenvoorzieningen'

Voor dit bestemmingsvlak geldt een maximale bouwhoogte van 8 meter in maximaal twee bouwlagen. Het maximale bebouwingspercentage van het bestemmingsvlak bedraagt 50%. Afbeelding 2 op de vorige pagina geeft de bestemming 'Tuinen en Erven' weer. Binnen deze bestemming mogen enkel bouwwerken geen gebouwen zijnde worden gebouwd. Gronden die zijn aangewezen voor 'Groenvoorzieningen' (afbeelding 3) zijn bestemd voor parken en plantsoenen. Op deze gronden mag geen bebouwing worden opgericht.

Vorbereidingsbesluit Rembrandtpark 2007 en verder

Op 10 oktober 2007 heeft de stadsdeelraad van het voormalige stadsdeel Slotervaart een voorbereidingsbesluit genomen dat op 25 oktober 2007 in werking is getreden. In het voorbereidingsbesluit wordt verklaard dat er een bestemmingsplan wordt voorbereid voor het Rembrandtpark. Het voorbereidingsbesluit vervalt, indien niet binnen twee jaren na het inwerking treden daarvan, een ontwerpbestemmingsplan ter inzage is gelegd. Aanleiding voor het nemen van het voorbereidingsbesluit was dat door een uitspraak van de Raad van State is gebleken dat er in het bestemmingsplan Rembrandtpark geen aanlegvergunningstelsel is opgenomen. Dit betekent dat er niet vooraf een vergunning vereist is om in het gebied bepaalde werken, geen gebouwen zijnde, of werkzaamheden uit te voeren. Dit was voor de Vereniging Vrienden van het Rembrandtpark (VVR) aanleiding om het voormalige stadsdeel Slotervaart te vragen een bescherming van het Rembrandtpark te regelen.

In oktober 2008, 2009 en 2010 zijn opnieuw voorbereidingsbesluiten genomen, waaraan een aanlegvergunningstelsel is gekoppeld. Het laatst genomen voorbereidingsbesluit is op 13 oktober 2011 verlopen.

3.2 Europees- en Rijksbeleid

Europese Kaderrichtlijn Water

Sinds 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water van kracht. Op grond hiervan moet in 2015 een goede (grond)waterstand zijn gerealiseerd. Het doel van de Kaderrichtlijn is het bereiken van een goede chemische en ecologische toestand van oppervlaktewater en een goede chemische en kwantitatieve toestand van het grondwater. Hierbij is het van belang om landoppervlaktewater, overgangswater, kustwateren en grondwater te beschermen om:

- van water afhankelijke ecosystemen in stand te houden en te verbeteren;
- de beschikbaarheid van water veilig te stellen en het duurzaam gebruik te bevorderen;
- het aquatisch milieu in stand houden en te verbeteren door het voorkomen van verontreiniging;
- de gevolgen van overstroming en droogte te beperken.

Om de waterdoelstellingen nationaal vast te stellen wordt op dit moment door VROM een AMvB voorbereid. Hierin worden milieukwaliteitseisen die nationaal worden bepaald vastgelegd en worden de kaders aangegeven voor vaststelling van de waterdoelstellingen door de provincies. Deze normen moeten in acht worden genomen bij het vaststellen van plannen op grond van de Wet op de waterhuishouding (Wwh-plannen) door het Rijk, de provincie en de waterbeheerder. Deze plannen vormen gezamenlijk de stroomgebiedbeheers-plannen zoals bedoeld in de Kaderrichtlijn.

Bij ruimtelijke besluiten, zoals bestemmingsplannen, moet in het kader van de goede ruimtelijke ordening worden beoordeeld of de gewenste watertoestand uit de Wwh-plannen in gevaar wordt gebracht. Als nieuwe bestemmingen negatieve gevolgen kunnen hebben voor de watertoestand zijn maatregelen nodig. Ruimtelijke besluiten moeten worden voorafgegaan door een watertoets. Doel van deze watertoets is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een zo evenwichtig mogelijke wijze in beschouwing worden genomen bij het te nemen ruimtelijk besluit. Het verband tussen de Kaderrichtlijn Water en ruimtelijke plannen is bij uitstek onderwerp van de watertoetsprocedure. Dit komt in de waterparagraaf van deze toelichting aan bod.

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte in werking getreden. In de structuurvisie is aangegeven dat het Rijk drie hoofddoelen heeft:

- a. het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- b. het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- c. het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Uit deze drie hoofddoelen komen onderwerpen voort die van nationaal belang zijn. Structuurvisies hebben geen bindende werking voor andere overheden dan de overheid die de visie heeft vastgesteld. De nationale belangen uit de structuurvisie die juridische borging vragen, worden daarom geborgd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Deze Amvb is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en zorgt voor sturing en helderheid van deze belangen vooraf.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Barro in werking getreden. In het Barro zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van onderwerpen van nationaal belang, zoals Rijkswegen, kustfundament, de Waddenzee, buisleidingen van nationaal belang en de Ecologische hoofdstructuur. Geen van de in het Barro geregelde onderwerpen heeft invloed op het voorliggende bestemmingsplan. De betreffende onderwerpen zijn namelijk niet aan de orde in of nabij het plangebied.

Nationaal Waterplan

Het ontwerp Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande Nota's Waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die op 22 december 2009 in werking is getreden.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Belangrijke onderdelen van het Nationaal Waterplan zijn het nieuwe beleid op het gebied van waterveiligheid, het beleid voor het IJsselmeergebied, het Noordzeebeleid en de Stroomgebiedbeheerplannen. Als bijlage bij het ontwerp Nationaal Waterplan zijn beleidsnota's toegevoegd over waterveiligheid, het IJsselmeergebied en de Noordzee. Deze beleidsnota's

vormen een nadere uitwerking en onderbouwing van de keuzes die in de hoofdtekst staan van het Nationaal Waterplan en dienen in samenhang ermee te worden gelezen.

Bij de ontwikkeling van locaties in de stad wordt ernaar gestreefd dat de hoeveelheid groen en water per saldo gelijk blijft of toeneemt. Dit moet stedelijk gebied aantrekkelijk en leefbaar maken en houden. Het voorliggende bestemmingsplan gaat voor het overgrote deel uit van behoud van de bestaande situatie en behoud van het bestaande groen en waterlopen.

Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW)

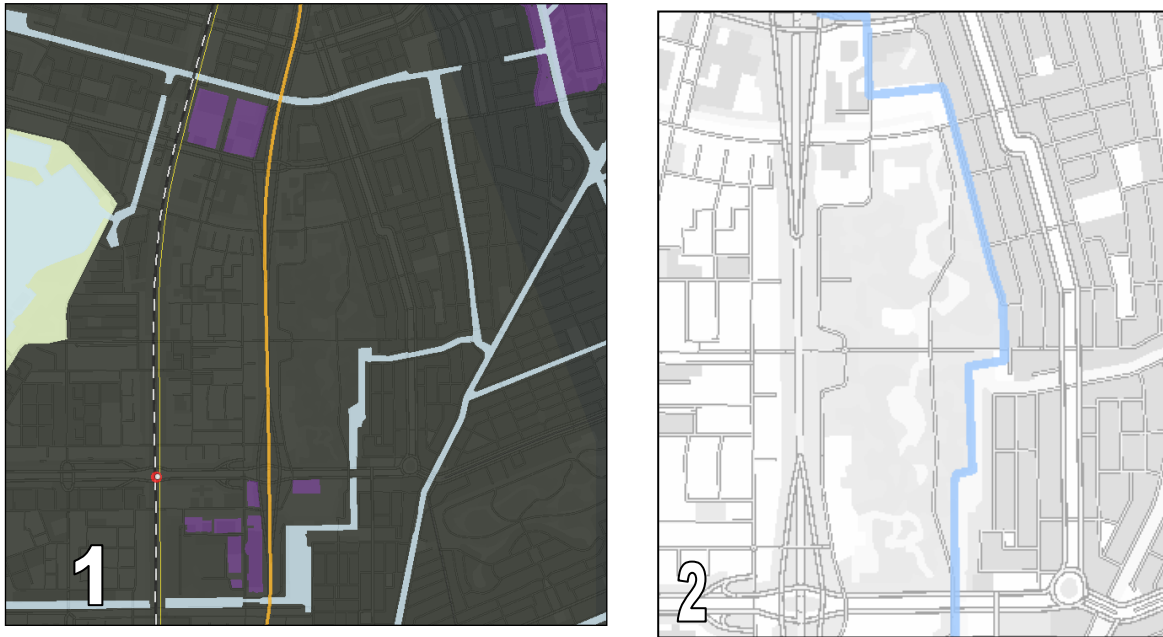
Met het NBW onderstrepen het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten de gezamenlijke opgave om het watersysteem op zo kort mogelijke termijn en tegen de laagste maatschappelijke kosten op orde te brengen en te houden. Samenwerken is de rode draad van het geactualiseerde Nationaal Bestuursakkoord. De actualisatie van het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) in 2008 komt voort uit de invoering van de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW), de noodzaak tot het aanscherping van een aantal begrippen en het beschikbaar komen van nieuwe klimaatscenario's. Ook is een nieuwe fase aangebroken in het samenwerkingsproces, waarbij het zwaartepunt verschuift van planvorming naar uitvoering.

3.3 Provinciaal beleid

Provinciale Structuurvisie / Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie

De Structuurvisie Noord-Holland is samen met de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie op 21 juni 2010 door Provinciale Staten vastgesteld. In de verordening zijn, net als in de geldende provinciale verordening regels gesteld ten aanzien van grootschalige en perifere detailhandel op bedrijventerreinen en locaties voor kantoren- en bedrijventerreinen binnen het 'Bestaand Bebouwd Gebied' (BGG). Het hele plangebied ligt in het 'Bestaand Bebouwd Gebied' zoals benoemd in de verordening. Aan de oostkant van het plangebied ligt een regionale waterkering

Op de onderstaande afbeelding is een uitsnede van de visiekaart van de provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie weergegeven.

Afbeelding: uitsnede van de provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (1) en regionale waterkering (2)

Het bestemmingsplan gaat voor het overgrote deel uit van behoud van de bestaande situatie. In het voorliggende bestemmingsplan is de waterkering als dubbelbestemming 'Waterstaat - Waterkering' opgenomen. Het bestemmingsplan staat geen realisatie van kantoren- en bedrijventerreinen of grootschalige en perifere detailhandel toe, zodat het bestemmingsplan in overeenstemming is met de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie.

Provinciaal Waterplan 2010-2015

Provinciale Staten hebben op 16 november 2009 het provinciaal Waterplan 2010-2015 vastgesteld. Het motto van het Waterplan is beschermen, benutten, beleven en beheren van water. De klimaatverandering, het steeds intensievere ruimtegebruik in Noord-Holland en de toenemende economische waarde van wat beschermd moet worden, vragen om een herbezinning op de waterveiligheid, het waterbeheer en de ruimtelijke ontwikkeling. In het Waterplan wordt per thema behandeld wat de provincie zelf doet tot en met 2015 en wat de provincie verwacht van Rijk, Rijkswaterstaat, waterschappen, gemeenten, terreinbeheerders en bedrijfsleven. De provincie versterkt de uitvoering van het plan en bewaakt de voortgang door samen met haar partners een uitvoeringsprogramma voor de hele planperiode op te stellen. In het Waterplan worden vier uitgangspunten gehanteerd:

- a. Klimaatbestendig waterbeheer: De waterkeringen, het watersysteem en de ruimtelijke inrichting moeten voorbereid zijn op de gevolgen van klimaatverandering;
- b. Water medesturend in de ruimte: Water is een belangrijke sturende factor in de ruimtelijke ontwikkeling. Op sommige plekken, zoals in de omgeving van dijken, is water vanwege de veiligheid zelfs het belangrijkste sturende element. Elders is water volgend in de ruimtelijke afweging;

- c. Centraal wat moet, decentraal wat kan: Met de Waterwet en de Wro is 'centraal wat moet, decentraal wat kan' de nieuwe sturingsfilosofie van het Rijk die de provincie overneemt. De uitgangspunten van deze vernieuwingen zijn: minder regels, meer uitvoeringsgericht, modernisering en stroomlijning van de regels;
- d. Gebiedsgerichte en resultaatgerichte benadering: Het Noord-Hollandse landelijk gebied zoals dat nu ervaren wordt is het resultaat van het leven met en de strijd tegen water. Daarbij moet worden gedacht aan de terpen, dijken, molens en droogmakerijen. Sinds 2007 heeft de provincie dankzij het Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG) een belangrijke regierol voor de inrichting en het beheer van het landelijk gebied. Met het Rijk heeft de provincie uitvoeringsafspraken gemaakt voor de periode 2007-2013. De uitvoering van het waterbeleid vraagt maatwerk via een gebiedsgerichte aanpak.

3.4 Hoogheemraadschap

Keur AGV 2011

Naast het waterbeheerplan beschikt het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht over een keur. De Keur is een verordening van het hoogheemraadschap en geeft met verboden aan welke activiteiten in de buurt van water en waterkeringen (dijken) wel of niet zijn toegestaan. Daarnaast geeft de Keur met geboden aan welke onderhoudsverplichtingen eigenaren en gebruikers van wateren en waterkeringen hebben. Het doel van de Keur is om de waterkwaliteit verbeteren, de doorstroming in sloten veilig stellen en de dijken sterk houden. Zonder ontheffing op de Keur zijn werkzaamheden aan/op waterstaatkundige werken, watergangen en keringen verboden. Een verzoek tot ontheffing kan bij Waternet worden ingediend.

Waterbeheerplan AGV 2010-2015

Het beleid van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AVG) is verwoord in het Waterbeheerplan AGV 2010-2015 'Werken aan water in en met de omgeving' (goedgekeurd door het Algemeen Bestuur op 17 juni 2010 en door Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland, mede namens de provincies Zuid-Holland en Utrecht, op 21 september 2010). In dit beheerplan worden de hoofdtaken van het waterschap behandeld, namelijk veiligheid, voldoende water en schoon water. Ook wordt aandacht gegeven aan de maatschappelijke (neven)taken: nautisch en vaarwegbeheer, recreatief medegebruik, natuurbeheer en cultuurhistorische, landschappelijke en architectonische waarden. Voor elk van deze thema's zijn de wensbeelden op de middellange termijn, de doelen en de aanpak op hoofdlijnen aangegeven.

3.5 Regionaal beleid

Regionaal Verkeer- en Vervoerplan (RVVP)

Het toenmalige ROA, tegenwoordig Stadsregio Amsterdam heeft een beleidskader opgesteld op het gebied van verkeer en vervoer, het Regionaal Verkeer- en Vervoerplan. Het plan is vastgesteld door de Regioraad op 14 december 2004. De belangrijke beleidsuitgangspunten zijn: het creëren van een gezonde, gedifferentieerde economie met internationale concurrentiekracht, het bieden van een goed sociaal klimaat aan de inwoners en het zorgen voor een duurzame leefomgeving. Het RVVP beschrijft de wijze waarop de stadsregio Amsterdam invulling wil geven aan het verkeer- en vervoerbeleid tot 2015.

De bereikbaarheidsopgaven vragen om een samenhangende aanpak, waarbij gebruik wordt gemaakt van de sterke kanten van de auto, de fiets en het openbaar vervoer. De hoofdlijnen van beleid zijn samen te vatten in de volgende strategieën:

- Het verbeteren van het functioneren van de regionale netwerken met een accent op de netwerkderealen die de belangrijkste economische bestemmingsgebieden met elkaar en met economische centra buiten de regio verbinden. Door verbindingen op korte termijn slimmer te benutten kan er meer verkeer worden afgewikkeld. Op lange termijn moeten ze zodanig worden uitgebreid dat deze minder storingsgevoelig zijn;
- De problemen worden meer gebiedsgewijs aangepakt, zodat oplossingen aansluiten op de kenmerken van een gebied en de aard en omvang van de (toekomstige) problematiek ter plaatse. De prioriteit ligt bij de stedelijke bestemmingsgebieden rond de congestiegevoelige corridors, vooral op de as Haarlemmermeer - Amsterdam – Almere;
- Met capaciteitsuitbreiding alleen kan de groei van vooral de spitsmobiliteit niet opgevangen worden. Met het versterken van prijsprikkels kan reisgedrag worden bijgestuurd waardoor het verkeer- en vervoersysteem efficiënter werkt. Te denken valt aan al bekende systemen als betaald parkeren maar ook aan een landelijke vorm van variabele kilometerheffing;
- Met het RVVP wordt ernaar gestreefd leefbaarheid en veiligheid per saldo niet te laten verslechteren, ondanks de groeiende mobiliteit. De regio zet in op het zoveel mogelijk reduceren van het aantal gehinderden waarbij het accent wordt gelegd op dichtbevolkte gebieden en op het voorkomen van problemen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

Maximaal moet worden ingezet op werkgelegenheidsgroei in gebieden met tekorten aan arbeidsplaatsen en op verdichting rond openbaar vervoer knooppunten, met parkeerbeperkingen en goede fietsroutes. Daarnaast zijn op regionaal niveau meer financiële middelen nodig en dienen ruimtelijke ontwikkelingen directer gekoppeld te worden aan investeringen in de bereikbaarheid op netwerkniveau die daarvoor nodig zijn.

Regionale Woonvisie

De Regionale Woonvisie (vastgesteld door de Regioraad op 14 december 2004) is het beleidskader op het gebied volkshuisvesting voor de 16 gemeenten in de stadsregio Amsterdam voor de komende 10 jaar. De Regionale Woonvisie geeft richting aan de programmering en prioriteiten op het gebied van wonen.

In de woonvisie zijn de ambities voor het wonen uitgewerkt:

- **Kwantiteit:** Centraal staat het bouwen van voldoende woningen en op korte termijn de productie in nieuwbouw en herstructurering op gang krijgen. In de Noordvleugel van de Randstad is er voor de periode 2010-2030 een opgave voor de bouw van zo'n 150.000 woningen, in combinatie met bijbehorende infrastructuur en overige voorzieningen. Voor Amsterdam gaat de woonvisie uit van een jaarlijkse toevoeging aan de woningvoorraad van 2.880 woningen (4.500 nieuw te bouwen woningen minus 1.620 te slopen woningen).
- **Kwaliteit:** Vraag en aanbod op de woningmarkt sluiten onvoldoende op elkaar aan. Een Regionaal Kwalitatief Bouwprogramma moet zorgen dat dit verbetert. In nieuwbouw en herstructurering moet gewerkt worden aan versterking van de identiteit en potenties van gebieden en wijken;

- Vergroot beschikbaarheid woningvoorraad: Hoewel er voldoende betaalbare huurwoningen in de regio staan, zijn de wachttijden voor woningzoekenden groot. De opgave richt zich op het in gang zetten van de doorstroming op de markt. Daarnaast is het in stand houden van sociale verbanden in wijken en kernen van cruciaal belang. Keuzemogelijkheden voor verschillende doelgroepen moeten worden vergroot. Er moet bijvoorbeeld meer aandacht zijn voor huisvesting van jongeren/starters en ouderen op lokaal niveau;
- Een open woningmarkt is essentieel: In het verlengde van de centrale ambities en de opgaven voor het wonen in de regio, dient de werking van de woningmarkt zo min mogelijk belemmeringen te kennen. Een open markt binnen de regio maar ook daarbuiten biedt mensen de beste keuzemogelijkheden. Overheidsinterventie kan beperkt blijven tot de zorg om de positie van de zwakkeren op de woningmarkt. Daarnaast dient de herhuisvesting van stadsvernieuwingskandidaten specifieke aandacht te krijgen.

Regionaal Actieplan Luchtkwaliteit

Met het Regionaal Actieplan Luchtkwaliteit zet de Stadsregio Amsterdam een offensief in gang om de lucht schoner te krijgen. Het actieplan geeft een overzicht van de problemen met de luchtkwaliteit in de regio en de maatregelen waarmee in de Stadsregio de luchtverontreiniging worden bestreden. Uiterlijk in 2015 moeten de overschrijdingen voor stikstofdioxide (No₂) in de lucht zijn gesaneerd. De overschrijdingen met fijnstof moeten in 2010 zijn aangepakt. Belangrijke instrumenten zijn schoon openbaar vervoer, regionale afspraken over milieuzonering en betere verkeersdoorstroming en snelheidsverlagingen op de drukste wegen en in de bebouwde kom. In het actieplan wordt ook een overzicht gegeven van de lokale maatregelen van de gemeenten in de Stadsregio Amsterdam. In paragraaf 5.3 wordt nader ingegaan op het aspect luchtkwaliteit.

3.6 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Amsterdam 2040, 'Economisch sterk en duurzaam'

Door de gemeenteraad van Amsterdam is op 17 februari 2011 de Structuurvisie Amsterdam 2040, 'Economisch sterk en duurzaam' vastgesteld. Op de onderstaande afbeelding is een uitsnede van de plankaart 'Visie Amsterdam 2040' weergegeven. De bestaande bebouwing langs de A10 is onderdeel van het milieu waarin wonen en werken wordt gemengd.

Rembrandtpark

Door de vergroting en intensivering van het centrumstedelijke gebied komt o.a. het Rembrandtpark centraler in de stad te liggen. Om aan de toenemende vraag naar stedelijk, recreatief groen en water te kunnen voldoen worden forse investeringen gepleegd in een aantal van deze parken en waterpartijen. Het Rembrandtpark zal net als het Vondelpark en het Westerpark steeds meer als belangrijke stedelijke ontmoetingsplek gaan fungeren. De beleidsintentie voor stadsparken is hoge bezoekersaantallen en een hoge gebruiksintensiteit. De voorzieningen en de ontsluiting moeten erop afgestemd zijn zoveel mogelijk mensen te bedienen, zonder dat het groene karakter verloren gaat.

Het Rembrandtpark dient uit te groeien tot een gebied met een meer metropolitaan karakter, waarbij ook de buurtfunctie blijft behouden. Deze ontwikkelingen vormen een schakel tussen de herstructurering van Nieuw-West en de uitrol van het centrummilieu.

Afbeelding: plankaart 'Visie Amsterdam 2040'

Stadsstraten

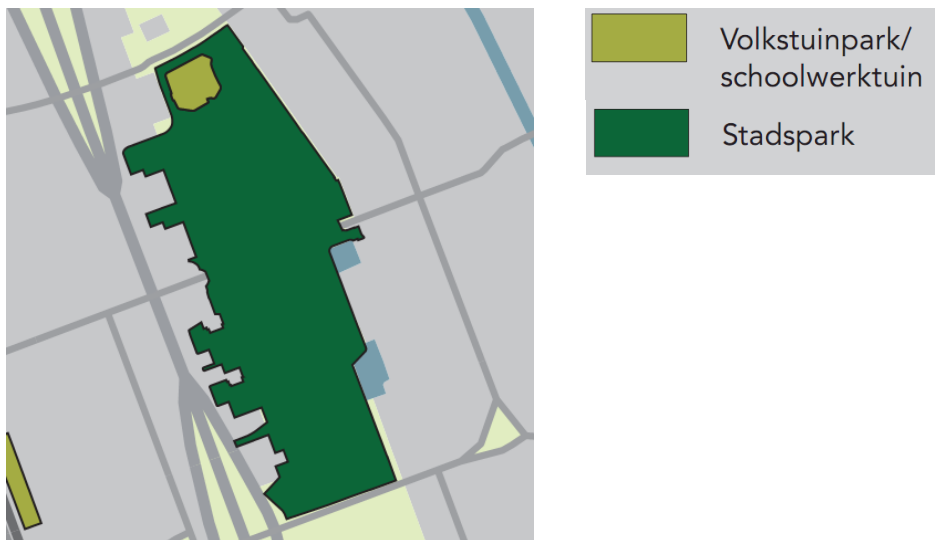
De Jan Evertsenstraat en de Cornelis Lelylaan zijn grotendeels aangewezen als 'stadsstraat in ontwikkeling'. Stadsstraten en -pleinen zijn in het algemeen de ruimere, drukkere straten en pleinen in of tussen buurten. Het zijn de stedelijke openbare ontmoetings- en uitwisselingsruimtes bij uitstek. Het zijn visitekaartjes van de stad. Ze hebben nagenoeg altijd een belangrijke winkel- of horecafunctie. Meestal hebben ze een belangrijke verkeersgeleidende functie. Voor de stadsstraten 'in ontwikkeling' is aangegeven dat er wordt gestreefd om de winkel- en horecafunctie uit te breiden. In het voorliggende bestemmingsplangebied ligt het Rembrandtpark langs de Jan Evertsenstraat. Dit gedeelte van de Jan Evertsenstraat maakt geen deel uit van 'stadsstraat in ontwikkeling'. De Cornelis Lelylaan is geen onderdeel van het voorliggende bestemmingsplangebied.

Ecologische structuur

De taluds van de Einsteinweg maken onderdeel uit van de Ecologische structuur. De ecologische structuur wordt momenteel uitgewerkt in een visie op de Ecologische Structuur en op korte termijn door de gemeenteraad vastgesteld als aanvullend toetsingskader op de structuurvisie. In het concept van de visie wordt geconstateerd dat de taluds van de Einsteinweg een goede ecopassage vormen voor fauna. Onderbrekingen kunnen mogelijk worden opgelost dmv faunagoten.

Hoofdgroenstructuur

De Hoofdgroenstructuur omvat de minimaal benodigde hoeveelheid groen die Amsterdam wil borgen, bestaande uit gebieden die waardevol zijn voor de stad en de metropool, omdat zij een onmisbare functie vervullen voor groene recreatie, verbetering leefklimaat, waterhuishouding, hittedemping, verbetering luchtkwaliteit, biodiversiteit en voedselproductie. Behoud van cultuurhistorische waarden en een gevarieerd totaal aanbod aan groen zijn belangrijke aspecten. In de Hoofdgroenstructuur zijn die gebieden opgenomen waar de functies groen en groene recreatie voorop staan. Woningbouw, werkgerelateerde functies, wegeaanleg of het vestigen van voorzieningen die verkeer aantrekken of die ten koste gaan van groen zijn niet in overeenstemming met de doelstellingen van deze structuurvisie. Ingrepen die de recreatieve gebruikswaarde en/of de natuurwaarde of andere functies van het groen verhogen worden juist gestimuleerd. Ingrepen in de Hoofdgroenstructuur worden op inpasbaarheid beoordeeld. De beoordelingscriteria zijn opgenomen in tabellen (zie navolgend). Daarin staat per groentype aangegeven welke ingrepen wel en niet zijn toegestaan. Op de kaart Hoofdgroenstructuur 'groentypen' van de visie is het Rembrandtpark en een deel van de Postjesweg aangewezen als groentype 'Stadspark'. De bestaande schoolwerktuinen vallen onder groentype 'Volkstuinpark / schoolwerktuin'.

Afbeelding: Hoofdgroenstructuur 'groentypen'

Bij de toetsing op inpasbaarheid van nieuwe functies en bebouwing worden de voor het betreffende groentype geldende richtlijnen gehanteerd. Hierna is het voor dit bestemmingsplan van belang zijnde groentype op hoofdlijnen beschreven. Bestaande groengebieden kunnen meer of minder aan de beschrijving voldoen. De beschrijving geeft richtlijnen voor de inpasbaarheid van bebouwing en verharding in het betreffende groentype. De volgende richtlijnen gelden voor het groentype 'Stadspark':

Stadspark	
Gebruik, gewenste beleving	Een groene, park- tot tuinachtige omgeving in een stedelijke context. Specifieke voorzieningen voor diverse doelgroepen zijn aanwezig. Natuurlijke elementen en tuin- en landschapsarchitectonische kwaliteiten vormen bijzondere attracties.
Gewenste zonering	Entreezone, parkzone met intensief en extensief gebruikte delen. Extensief gebruikte delen bij voorkeur met natuurlijk karakter (natuurzone).
Type beheer	Intensief tot extensief.
Ontsluiting	Maximaal.
Bezoekersdruk	Intermediair tot hoog.
Voorbeelden	Erasmuspark, Eendrachtspark, Baanackerspark, Gijsbrecht van Aemstelpark, Sloterpark, Noorderpark, Westerpark, Vondelpark.
Beleidsintentie	Hoge bezoekersaantallen en een hoge gebruiksintensiteit. De voorzieningen en de ontsluiting moeten erop afgestemd zijn zoveel mogelijk mensen te bedienen, zonder dat het groene karakter verloren gaat. Binnen de randvoorwaarden van het recreatieve gebruik moet het beheer erop gericht zijn dat het park zoveel mogelijk verschillende soorten planten en dieren herbergt. Parken mogen niet opgevuld worden met verspreide, maar dominante bebouwing. Het cultuurhistorisch karakter moet in stand blijven. Het gebied moet zorgvuldig beheerd worden volgens een goedgekeurd beheerplan. Evenementen die aansluiten bij de mogelijkheden, het karakter, de omvang en de opzet van het park (bijvoorbeeld culturele en muzikale voorstellingen, sportevenementen en manifestaties).
Inpasbare voorzieningen	Entree- en parkzone: Informatieborden, kiosk of andere kleinschalige horecavoorziening, kleine sport/spel voorzieningen zoals kinderspeelplaats, speelweide, kinderbadje, fitnessstoestellen, kinderboerderij, centrum milieueducatie, verhard basketbalveld, kunstwerken e.d.. Tijdelijke toiletten (bijvoorbeeld bij evenementen of in de zomer bij de kinderbadjes). Grootte en uitvoering van de voorzieningen is afhankelijk van de grootte en de gebruiksintensiteit van het park. Natuurzone: Groene attracties zoals een natuurpad, rosarium of kruidentuin. Natuurlijke elementen mogelijk, zoals een natuurvriendelijke oever of bloemenweide. Geen parkeervoorzieningen. Oplossingen voor parkeren ten behoeve van voorzieningen moeten buiten het park worden gevonden. In totaal mag maximaal 5% van het stadspark verhard en/of bebouwd zijn. Voorkomen dat parken een overmaat aan voorzieningen krijgen. Nieuwe infrastructuur alleen als dat een recreatieve meerwaarde geeft.

De volgende richtlijnen gelden voor het groentype 'Volkstuinpark/schoolwerktuin':

Volkstuinpark/schoolwerktuin	
Gebruik, gewenste beleving	<p>Onderscheid wordt gemaakt tussen volkstuinparken in de stadsrand en verder weg gelegen tuinparken. In deze laatste vindt relatief meer verblijfsrecreatie plaats.</p> <p>Volkstuinen zijn bedoeld voor dag- of verblijfsrecreatie, met onderhoud van sier- en groentetuinen als dagelijkse bezigheid. Voor de belevingskwaliteit zijn belangrijk: een gevoel van afstand tot de stad, de verzorgdheid en aantrekkelijkheid van het complex (waarbij onderhoud een doorslaggevende rol speelt) en de sociale samenhang binnen het park.</p> <p>Het volkstuinpark moet mede een publieksfunctie vervullen, bijvoorbeeld door middel van een voorlichtingscentrum of kleine markt in de entreezone.</p> <p>Indien deel uitmakend van een recreatief of ecologisch netwerk, moet het park ook een groene wandel- of fietsroute of ecologische verbindingzone bezitten.</p> <p>Bebouwing en verharding moeten ondergeschikt blijven aan de groenfunctie.</p> <p>Schoolwerktuinen zijn specifiek bestemd om schoolkinderen groente, fruit en bloemen te laten kweken. Schoolwerktuinen hebben een educatieve ruimte nodig en een beheergebouw. De publieksfunctie is beperkt.</p>
Gewenste zonering	<p>Entreezone met verenigings- en publieksvoorzieningen.</p> <p>Tuinparken, gescheiden door hagen, windsingels en dergelijke.</p> <p>Bij volkstuinparken: doorgaande routes, ingericht als recreatieve wandel- en fietsroute.</p> <p>Buitensingel en ringsloot, natuurvriendelijk ingericht en beheerd.</p>

Type beheer	Intensief. Natuurlijke delen extensief.
Ontsluiting	Maximaal.
Bezoekersdruk	gemiddeld (volkstuintuinen), laag (schoolwerktuinen).
Voorbeelden	Sloterdijkmeer/Ons Genoegen, Amstelglorie, Ons Buiten, Klein Danzig, schoolwerktuinen Baanakkerspark.
Beleidsintentie	Volkstuintuinen dienen een openbaar karakter te krijgen. Stimuleren van culturele voorzieningen die passen bij het gebied (bijvoorbeeld beeldentuin). Schoolwerktuinen dienen primair het onderwijs. Voor elk park is een beheerplan nodig voor het gemeenschappelijke groen volgens Nationaal Keurmerk Natuurlijk Tuinieren. Alleen op de verblijfsrecreatieve tuintuinen is het toegestaan gedurende april t/m september te overnachten. Kleinschalige evenementen (bijvoorbeeld informatiemarkt, culturele voorstellingen).
Inpasbare voorzieningen	Bebouwing en verharding, ondergeschikt aan de groenfunctie. Kleinschalige voorzieningen voor tuinverenigingen. Volkstuintuinen: Voorzieningen die het medegebruik stimuleren, zoals wandelpaden, kleinschalige horeca, kinderspeelplaats, sportveldjes, kunstobjecten. Voorzieningen gericht op natuureducatie.

In de bestaande situatie ligt het verhardings-/ bebouwingspercentage van het Rembrandtpark ten noorden van de Postjesweg op ongeveer 9%. Het zuidelijk deel van het Rembrandtpark heeft een verhardings-/bebouwingspercentage van ongeveer 8%. De Postjesweg is ter plaatse van het voorliggende bestemmingsplangebied ook aangewezen als Hoofdgroenstructuur.

Aangezien deze weg volledig uit verharding bestaat komt het gemiddelde verhardings-/bebouwingspercentage van de bestaande situatie van het groentype 'Stadspark' uit op gemiddeld 11,6%. Dit is meer dan de normering van maximum verhardings-/bebouwingspercentage vanuit de Structuurvisie van 5%.

In geval van nieuwbouw en/of verharding in de Hoofdgroenstructuur beoordeelt de TAC (Technische Advies Commissie) HGS op basis van de richtlijnen of er naar aard, omvang en locatie sprake is van inpasbaarheid. Daarbij geldt in het algemeen dat kleinschalige bebouwing en verharding die het specifieke groentype ondersteunt en die voortvloeit uit het streven naar verbetering van het functioneren van het groen als inpasbaar wordt beschouwd. Bestaande legale bebouwing – inpasbaar of niet – wordt om praktische redenen geaccepteerd.

Advies Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC)

In maart 2012 heeft de TAC advies gegeven over het voorliggende bestemmingsplan Rembrandtpark. Dit advies is opgenomen als bijlage bij het bestemmingsplan. De TAC geeft aan dat op een serieuze wijze rekenschap is gegeven van het feit dat het park onderdeel uitmaakt van de Hoofdgroenstructuur.

De TAC ondersteunt de ambitie om het Rembrandtpark op termijn een meer metropolaan karakter mee te geven om zo aansluiting te vinden bij de herstructurering van Nieuw-West en de uitrol van het centrummilieu. Hierbij wordt aangegeven dat het wenselijk is een passage toe te voegen waarin een doorkijk in de richting van de langere termijn wordt gegeven. Een dergelijke impressie van een langetermijnvisie voor het park als geheel biedt sturing aan c.q. aanknopingspunten voor keuzes bij meer kleinschalige ingrepen op de korte termijn. Naar de mening van de TAC kan 'water' een thema zijn om het park in de richting van de toekomst een specifieke identiteit mee te geven. Tegelijkertijd kan dat thema echter een

bedreiging voor het groen impliceren als een en ander niet goed doordacht wordt geïntroduceerd. In de bestemming 'Groen' is een minimum oppervlakte water opgenomen van 55.000 m², conform de bestaande situatie. Aangezien er geen maximum wordt vastgelegd is de toevoeging van water mogelijk. Extra water is vanuit het groen echter niet zonder meer wenselijk. De toevoeging van water kan worden gebruikt om een kwaliteitsimpuls te geven aan het groen of de beleving van het groen. Vanuit recreatief oogpunt zou hierbij gedacht kunnen worden aan het uitbreiden van de waterrecreatieve gebruiksmogelijkheden, waaronder de aansluiting van het watersysteem op die van aangrenzende groengebieden, zoals de Sloterplas. Als niet duidelijk is dat de toevoeging van water wordt gebruikt om het ter plekke aanwezig groen een dergelijke kwaliteitsimpuls te geven, dan is die opgave niet inpasbaar in de Hoofdgroenstructuur. Dat is conform de Algemene richtlijnen voor inpasbaarheid zoals opgenomen in de Structuurvisie Amsterdam 2040. Daar wordt duidelijk gesteld dat waterbergingsopgaven niet mogen worden afgewenteld op de groengebieden.

Het verhardings/bebouwingspercentage is een ander belangrijk aandachtspunt. Volgens de richtlijnen voor het groentype 'stadspark' mag maximaal vijf procent van het park bebouwd en/of verhard zijn. De TAC constateert dat het Rembrandtpark als geheel dit percentage op dit moment al ruimschoots overschrijdt, ook als de verharding van de Postjesweg niet wordt meegerekend. Uitgaande van de bestaande situatie is er geen directe aanleiding om dit percentage terug te brengen. Bij een eventuele renovatie of vervanging van de bestaande bebouwing moet echter worden gestreefd naar een combinatie van functies om op die manier het groen meer ruimte geven en het bebouwings-/verhardingspercentage terug te brengen.

Destijds is het een keuze van uw stadsdeel geweest om de legalisering van een beheerderswoning door te zetten. De TAC adviseerde daar destijds negatief op, maar beschouwt deze woning nu als zijnde een bestaande situatie.

De TAC onderschrijft het nut en de noodzaak van de realisatie van een kleinschalige horecavoorziening. Het gehanteerde maximale oppervlak van 120 m² acht de TAC aanvaardbaar. Gezien de huidige zonering in het parkontwerp, met een natuurlijk karakter in het zuidelijk gedeelte, acht ze plaatsing ervan in het noordelijke deel van het park wenselijk. Aangegeven wordt dat de uitwerking van het ontwerp graag ter advisering aan de TAC wordt voorgelegd, vooral met het oog op de locatie en de samenhang met de totale verharding van het park.

De herstructurering van het Getronicsgebouw kan een belangrijke impuls voor het toekomstig gebruik van het park teweeg brengen. Hoewel het gebouw zelf buiten de Hoofdgroenstructuur is gelegen, dient er bij de inrichting van de openbare ruimte op te worden gelet dat het gebouw meer als een onderdeel van het park ervaren kan worden.

Short stay beleid

Het college van B&W van de gemeente Amsterdam heeft op 12 februari 2009 beleid vastgesteld aangaande short stay. Aanleidingen voor de centrale stad voor op het opstellen van short stay beleid waren:

- Amsterdam Topstad: expats mogelijkheden bieden zich tijdelijk hier te vestigen;
- Er was geen juridisch kader om te kunnen handhaven in geval van overlast en illegale woningonttrekking.

Short stay vindt plaats in woningen waarop volgens de regels van bestemmingsplannen veelal de definitie 'wonen' van toepassing is of een specifieke definitie van 'wonen' ontbreekt. Bij de definitie is tot nu toe geen rekening gehouden met het verschijnsel short stay, zodat deze vorm van wonen niet past binnen de bestemming wonen. Daarnaast biedt het uitvoeren van het short stay beleid een instrument om het teveel onttrekken van woningen te beperken. Met het vaststellen van het beleid kan er gehandhaafd worden. Enkele uitgangspunten van het short stay beleid:

1. De basis van het vergunningstelsel voor short stay is tijdelijke woningonttrekking op basis van artikel 30 van de Huisvestingswet.
2. De eigenaar van de woning vraagt een short stay vergunning aan. Deze geldt voor tien jaar.
3. Short stay wordt mogelijk vanaf één week tot zes maanden (daarboven is sprake van gewoon wonen).
4. Maximaal 5% van de geliberaliseerde huurwoningen in elk stadsdeel mag onttrokken worden ten behoeve van short stay. Alleen voor stadsdeel Centrum geldt een afwijkend percentage van 15%.
5. Voor nieuwbouwwoningen (opgeleverd vanaf 1 januari 2008) geldt het vergunningstelsel voor short stay niet. Short stay is hier zonder woningonttrekkingsvergunning mogelijk. Wel moet het gebruik van de woning voor short stay passen binnen het kader van het bestemmingsplan.
6. Het begrip wonen in de Amsterdamse bestemmingsplannen wordt aangepast. Hierdoor wordt de strijdigheid van short stay met de woonbestemming opgeheven.

Kantorenstrategie

De nota "Kantorenstrategie Amsterdam" is op 14 juli 2011 door de gemeenteraad vastgesteld. In de kantorenstrategie is beleid vastgesteld om het overaanbod aan kantoorruimte in Amsterdam verder terug te dringen om de leegstand aan te pakken. Het bestaande kantoorareaal in voorliggend plangebied is onderdeel van een 'Snelweglocaties'. Het plangebied is hierbij aangewezen als 'krimpg gebied'. Voor deze gebieden ligt het accent op transformatie (van kantoor naar een andere functie), sloop en herontwikkeling. In het nu voorliggende bestemmingsplan is dit vertaald door alleen de bestaande kantoren te bestemmen als 'Kantoor'. Naast kantoren zijn ook dienstverlenende bedrijven in die panden toegestaan. Het voormalige kantoorpand aan de Staalmeesterslaan is inmiddels vergund als hotel, zodat de bestemming daarvoor is gewijzigd in 'Horeca'.

Minder kantorenplannen in uitvoering (PlaBeKa II)

De nota Minder kantorenplannen in uitvoering (PlaBeKa II) is 20 februari 2007 vastgesteld door het college van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam. In de nota is de vraag naar en het aanbod van kantoren vergeleken. Op basis daarvan zijn voorstellen gedaan voor het schrappen van enkele beoogde nieuwe kantorenlocaties of het schrappen van uitbreiding van bestaande. Over de voorstellen heeft overleg plaatsgevonden met het stadsdeel. De nota adviseert om de geplande kantoorruimte voor delen van het stadsdeel geheel te schrappen, omdat de marktpotentie van de gebieden als zeer laag wordt ingeschat. Dit advies is overgenomen in dit bestemmingsplan: uitsluitend bestaande kantoorgebouwen zijn positief bestemd.

Plan gemeentelijke watertaken 2010-2015 (Breed Water)

In het 'Plan gemeentelijke Watertaken 2010-2015' staat beschreven hoe de gemeente Amsterdam invulling geeft aan haar drie zorgtaken:

- de inzameling en transport van stedelijk afvalwater;
- de inzameling en verwerking van afvloeiend hemelwater;
- het nemen van grondwatermaatregelen.

Doel van het plan is om aan het bevoegd gezag te verantwoorden op welke wijze de gemeente Amsterdam haar watertaken uitvoert en in hoeverre zij voldoende middelen heeft om dit in de toekomst te blijven doen. Hiermee voldoet de gemeente aan de planverplichting zoals die in de Wet milieubeheer is opgenomen.

3.7 Stadsdeelbeleid

Fusie stadsdelen

Vanaf 1 mei 2010 zijn de stadsdelen Slotervaart, Geuzenveld-Slotermeer en Osdorp gefuseerd naar het nieuwe stadsdeel Nieuw-West. De onderstaande beleidsstukken zijn nog vastgesteld door het dagelijks bestuur resp. de stadsdeelraad van het stadsdeel Slotervaart. Na de fusie is een aantal beleidstukken herbevestigd door de Stadsdeelraad Nieuw-West op 3 mei 2010 en door het DB op 4 mei 2010. De in deze paragraaf beschreven beleidsstukken zijn vigerend. Daarnaast is onder meer op het gebied van horeca, detailhandel, kantoren en bedrijven, hotels, wonen en cultuurhistorie nieuw beleid voor Nieuw-West in voorbereiding.

Watervisie Slotervaart 2005

De Watervisie Slotervaart 2005 is op 3 mei 2010 herbevestigd door de stadsdeelraad van Nieuw-West. In de watervisie is het beleid van het stadsdeel ten aanzien van alle watergerelateerde aspecten weergegeven. In deze visie is een aantal uitgangspunten en doelstellingen geformuleerd:

- het versterken van de waterstructuur;
- bij een toename van het verharde oppervlak bij stedelijke vernieuwing wordt 10% van de toename gecompenseerd met nieuw open water;
- het vasthouden van regenwater wordt gestimuleerd, bijvoorbeeld door het toestaan van daktuinen;
- in overleg met waterbeheerders wordt gestreefd naar de aanleg van natuurvriendelijke oevers, waar dat mogelijk is;
- onderhoud van groen en wegen volgens de richtlijnen van *Duurzaam Onkruidbeheer op verhardingen*;
- het voorkomen van het gebruik van uitlogende materialen (koper, zink) in stadsdeelgebouwen en andere bebouwing;
- bevorderen van recreatief gebruik van water en oevers, door het aanleggen van vlonders en het realiseren van vaar- en wandelroutes.

Groenvisie Slotervaart 2007-2020

De Groenvisie Slotervaart 2007-2020, van het voormalige stadsdeel Slotervaart, is op 3 mei 2010 herbevestigd door de stadsdeelraad van Nieuw-West. De Groenvisie fungeert als paraplu voor het al bestaande en nog te ontwikkelen groenbeleid en voor de andere groenbeheerinstrumenten. Het geeft richting aan de ontwikkeling van het groen in de komende jaren en vormt een toetskader voor vraagstukken met betrekking tot ontwerp, inrichting, aanleg, beheer en onderhoud van groen in het voormalige stadsdeel Slotervaart. In de Groenvisie is de groene identiteit van het stadsdeel in beeld gebracht en is het wensbeeld voor het groen in de toekomst vastgelegd.

De groenvisie moet ervoor zorgen dat ontwikkelingen op het gebied van stedelijke vernieuwing en de toenemende druk op beschikbare financiële middelen het groene karakter van Slotervaart niet verloren laten gaan. Naast een 'overall visie' wordt er ook een 'visie op onderdelen' gegeven en de visie is in de vorm gegoten van een aantal stellingen. Zo wordt de groene identiteit van het stadsdeel in beeld gebracht en is het wensbeeld voor het groen in de toekomst vastgesteld.

Enkele belangrijke punten uit de groenvisie:

- Groen vormt de basis voor leefkwaliteit en is een essentieel onderdeel van de openbare ruimte;
- Het groenontwerp vormt een onderdeel van het stedenbouwkundige ontwerp. Hiermee wordt een goede afstemming gewaarborgd;
- Het openbaar groen heeft duidelijke en soms gecombineerde functies (zoals natuur, recreatie en speelplaats);
- Bij de (her)inrichting van de openbare ruimte wordt vastgehouden aan het Bomenstructuurplan Nieuw West. Type en grootte van de bomen wordt afgestemd op de plaats;
- Bij de (her)inrichting van de openbare ruimte speelt de Hoofdgroenstructuur een bepalende rol.

Het Rembrandtpark is onderdeel van de Hoofdgroenstructuur. De centrale doelstelling van het groenbeleid ten aanzien van de uitwerking van de Hoofdgroenstructuur is: Het realiseren van een op duurzame basis ingerichte Hoofdgroenstructuur, waarin de mogelijkheden voor natuurontwikkeling worden benut, waarin ruimte wordt geboden aan recreatief gebruik en waarin een hoge landschapsarchitectonische kwaliteit bestaat. Daarbij wordt gestreefd naar samenhang en diversiteit, maar ook naar continuïteit en een evenwichtige verdeling van intensief en extensief gebruikte elementen, openbare en semi-openbare elementen, volledig groene elementen en elementen waarin een bepaalde mate van verharding en bebouwing is toegestaan.

In de toekomst is het wenselijk om de activiteiten ter plaatse van de schoolwerktuinen af te stemmen op de behoefte. Zo kunnen er naast scholieren ook andere inwoners gebruik maken van het park. Op de onderstaande afbeelding is de groenstructuur van het Rembrandtpark weergegeven.

Afbeelding: groenstructuur in de directe omgeving van het plangebied

Groencompensatiebeleidsplan 2009 stadsdeel Slotervaart

Het Groencompensatiebeleidsplan 2009, van het voormalige stadsdeel Slotervaart, is op 3 mei 2010 herbevestigd door de stadsdeelraad van Nieuw-West.

In de Kapverordening van het stadsdeel is bepaald dat voor de realisering van een groot ruimtelijk project een plan voor groencompensatieplan dient te worden opgesteld. Het Groencompensatie-beleidsplan geeft de regels waaraan de groencompensatie bij een project dient te voldoen. Achterliggende doelstelling is om bij de grootschalige ruimtelijke projecten, zoals stedelijke vernieuwingsprojecten, de kwaliteit van het groen te waarborgen. Om dit te bereiken is kwaliteit het uitgangspunt voor de groencompensatie. In het Groencompensatiebeleidsplan is een systeem uitgewerkt voor de kwalitatieve waardering van bomen en ander groen.

Belangrijke uitgangspunten van het Groencompensatiebeleidsplan zijn:

- Groen dat verdwijnt kwalitatief moet worden gecompenseerd. Kwaliteit wordt tot uitdrukking gebracht in het soort groen, de locatie, de beeldbepalendheid en de duurzaamheid van de standplaats. Door kwalitatieve compensatie wordt het mogelijk om groen dat verdwijnt te compenseren met in kwantitatieve zin minder groen, maar van een hogere kwaliteit;
- Om een kwalitatieve compensatie mogelijk te maken wordt een methode gehanteerd waarbij de waarde van het groen in de bestaande en toekomstige situatie op dezelfde rekenkundige wijze wordt bepaald;
- Uitgangspunt is een zo volledig mogelijke compensatie van het groen binnen het project.

- Bij de groencompensatie rekening houden met overig stadsdeelbeleid op het gebied van groen en streven naar een integrale aanpak van het groenbeleid. Belangrijk punt hierbij is het streven naar het behoud van de belangrijke groenstructuren en hun karakteristieken.

Kapvergunningenbeleid 2009

Na de evaluatie van het kapvergunningenbeleid 2006 is door het voormalige stadsdeel Slotervaart besloten een aantal zaken aan te passen. Bij de diverse aanpassingen was de onderlinge afstemming tussen kapvergunningenbeleid en groencompensatiebeleid een belangrijk aandachtspunt. Hiertoe is in 2009 door het voormalige stadsdeel Slotervaart nieuw kapvergunningenbeleid vastgesteld.

De belangrijkste aanpassingen van het nieuwe kapvergunningenbeleid wordt in het onderstaande worden kort toegelicht:

- De benaming van de categorieën bomen was in het kapvergunningenbeleid 2006 en het groencompensatiebeleid 2006 niet eenduidig;
- In beide beleidsstukken zijn de categorieën uitgebreid met de categorie monumentale bomen. Het vaststellen van het monumentale bomenbeleid – met bijbehorende Adviescommissie en monumentale bomenlijst - was al opgelegd in de Kapverordening 2006. In juni 2008 is het monumentale bomenbeleid vastgesteld en de Adviescommissie ingesteld;
- Bij de gelijktijdige evaluatie van het groencompensatiebeleid is gebleken dat het groencompensatiebeleid goed functioneert voor de grootschalige ruimtelijke projecten. Voorgesteld wordt om het groencompensatiebeleid ook van toepassing te verklaren bij grote herinrichtingsprojecten waarbij het groen een zodanige omvang heeft dat het mogelijkheden biedt voor een kwaliteitsverbetering. Dit biedt de mogelijkheid om ook hier in te zetten op kwalitatieve compensatie én ook planten, heesters, gras en kruiden mee te laten tellen in de compensatie;
- Bij het opleggen van de herplantplicht werd niet gesproken over het al dan niet aanslaan van de beplanting. Men kon de nieuwe aanplant verwaarlozen met de intentie die vervolgens te verwijderen. Om dit te ondervangen valt nu onder de herplantplicht ook de plicht om (her)beplanting die niet is aangeslagen gedurende tien jaar na herbeplanting te vervangen;
- In de gevallen waarbij fysieke compensatie terplekke of in de directe omgeving niet mogelijk is, geldt dat er financiële compensatie kan worden opgelegd. Een financiële compensatie kan ook worden opgelegd in de gevallen waarbij het - vanuit groenbeheerdersoogpunt – niet wenselijk is, dat de boom herplant wordt (bijvoorbeeld te weinig groeiruimte voor de boom). De groenbeheerder zal bij het indienen van de kapaanvraag beargumenteren waarom herplant niet mogelijk danwel wenselijk is.

Beleid inzake fietsparkeren

Op 23 november 2006 is het beleid inzake fietsparkeren door de voormalige stadsdeelraad vastgesteld. Daarin wordt gestreefd naar het stimuleren van fietsgebruik, het voorkomen van fietsendiefstal, het bereiken van een rustig straatbeeld, het realiseren van voldoende fietsenstallingen, het bereikbaar houden van fietsenstallingen en het verwijderen van fietswrakken.

Doordat bergingen bij woningen uit het Bouwbesluit zijn geschrapt had het stadsdeel geen wettelijke middelen om normen voor het inpandig stallen dwingend op te leggen. Deze moesten in de contract-onderhandelingen met ontwikkelaars en in uitwerkingsplannen worden meegenomen. Voor fietsparkeren in de openbare ruimte zijn door CROW en de gemeente Amsterdam richtlijnen opgesteld. In principe worden de richtlijnen van CROW gehanteerd.

Op 1 januari 2009 is het nieuwe bouwbesluit in werking getreden. Het beleid van het bouwbesluit is gericht om het gebruik van de fiets naar het werk te stimuleren teneinde de automobilititeit terug te dringen. Om deze reden moet er vooral bij kantoren, fabrieken en werkplaatsen voldoende stallingruimte voor fietsen aanwezig zijn.

Milieuvisie stadsdeel Slotervaart

Op 3 mei 2010 is de Milieuvisie stadsdeel Slotervaart herbevestigd door de stadsdeelraad van Nieuw-West. In de milieuvisie van het stadsdeel Slotervaart zijn voor de verschillende onderdelen van het milieubeleid uitgangspunten geformuleerd. Daarbij gaat het zowel om luchtkwaliteit, geluidhinder, klimaat, duurzaam consumeren en produceren, bodem, groen en water.

- Voor luchtkwaliteit wordt aangesloten bij het grootstedelijke Actieplan Luchtkwaliteit en het Uitvoeringsprogramma Luchtkwaliteit van het voormalige stadsdeel Slotervaart. Voorgenomen acties zijn het terugdringen van emissies van het autoverkeer, het bevorderen van het fietsen en het openbaar vervoer, het verminderen van emissies van stadsdeelgebouwen en het rekening houden met luchtkwaliteit bij ruimtelijke plannen;
- Ten aanzien van geluid wordt aangesloten bij het Milieubeleidsplan Amsterdam 2007-2010 van de gemeente Amsterdam. Bijbehorende acties zijn het participeren in de uitvoering van het Actieplan Geluid, het beperken van bouwlawaai, beperken lawaai laad- en lossen, horeca en aico's, het reguleren van geluid bij evenementen;
- Ten aanzien van klimaat is het Energieprogramma 2004-2007 van het voormalige stadsdeel Slotervaart kader (het Energieprogramma is inmiddels vervangen door het Klimaatprogramma 2009-2012, zie beschrijving verderop);
- Ten aanzien van bodem wordt aangesloten bij het Amsterdamse beleid en de wettelijke taken die door het stadsdeel vervuld moeten worden;
- Ten aanzien van groen is aangegeven dat dit onderwerp standaard onderdeel is van het stedenbouwkundig ontwerp. Daarnaast is bij stedelijke vernieuwing het Bomenstructuurplan Nieuw West en het Groencompensatiebeleidsplan 2006 van het stadsdeel kader (het Groencompensatiebeleidsplan 2006 is in 2009 herzien).

Plan van aanpak duurzame energie 2008-2010 Slotervaart

Om het gebruik van duurzame energie op een systematische wijze te bevorderen heeft het voormalige stadsdeel Slotervaart een plan van aanpak opgesteld dat in januari 2008 door de voormalige stadsdeelraad is vastgesteld. Op 4 mei 2010 is het Plan van aanpak duurzame energie 2008-2010 Slotervaart herbevestigd door het dagelijks bestuur van stadsdeel Nieuw-West. In het Plan van aanpak staan diverse doelstellingen en de daarbij behorende acties. Het gaat daarbij onder meer om de volgende acties:

- Opnemen kleine windturbines in bestemmingsplannen: door in nieuwe bestemmingsplannen kleine stedelijke windturbines toe te staan, eventueel onder

voorwaarden, wordt de plaatsing ervan in die gebieden sterk vergemakkelijkt. Het stadsdeel zal daarom in nieuw op te stellen bestemmingsplannen bepalingen over windturbines gaan opnemen;

- Bevorderen van duurzame energie, zoals zonne-energie en warmte koude opslag in de bodem bij onder meer stedelijke vernieuwingsprojecten;
- Nieuwbouw in de stedelijke vernieuwingsgebieden aansluiten op stadswarmte;
- Overleg met corporaties, projectontwikkelaars en energiebedrijven over duurzame koeling van gebouwen.

Klimaatprogramma Slotervaart 2009-2012

In juni 2009 heeft de stadsdeelraad van het voormalige stadsdeel Slotervaart het Klimaatprogramma Slotervaart 2009-2012 vastgesteld. Op 3 mei 2010 is het Klimaatprogramma Slotervaart 2009-2012 herbevestigd door de stadsdeelraad van Nieuw-West.

Met het klimaatprogramma draagt het stadsdeel bij aan een reductie van CO₂-uitstoot en zoekt zij naar mogelijkheden voor het realiseren van betaalbare, duurzame en schone energie. Uitgangspunt is om in de eerste plaats de energievraag te beperken en vervolgens de resterende energievraag duurzaam op te wekken. Het klimaatplan bevat voor de periode 2009 – 2012 concrete doelstellingen en acties voor de thema's:

1. beperken energievraag;
2. inzet duurzame energie;
3. het efficiënt gebruiken van fossiele brandstoffen.

De concrete doelstellingen voor het klimaatbeleid van het stadsdeel en dit klimaatprogramma zijn:

- Actief meewerken aan de stedelijke doelstelling om in 2025 40% minder CO₂ uit te stoten dan in 1990;
- Als stadsdeelorganisatie in 2014 CO₂-neutraal zijn. Hiermee wil het stadsdeel invulling geven aan de voortrekkersrol en voorbeeldfunctie op het gebied van energiebesparing en inzet van duurzame energie;
- Energiebesparing en gebruik duurzame energie bevorderen bij onder meer woningbouw en bedrijven. Dit in samenwerking met de verschillende externe partijen, zoals de corporaties, bedrijven en andere instellingen;
- Bevorderen energiebewustzijn bij bewoners;
- Waar haalbaar zal voor de nieuwbouw van woningen en kantoren uitgegaan worden van CO₂-neutraal bouwen.

In het klimaatprogramma werkt het stadsdeel een aantal doelstellingen uit in concrete acties op het gebied van woningbouw, de eigen organisatie, verkeer & vervoer, bedrijven en duurzame energie.

Nota Speelruimtebeleid

Het dagelijks bestuur van het voormalige stadsdeel Slotervaart heeft in november 2009 het Speelruimteplan 2009 vastgesteld. Op 4 mei 2010 is de Nota Speelruimtebeleid herbevestigd door het dagelijks bestuur van stadsdeel Nieuw-West. In de nota zijn normen bepaald ten aanzien van de oppervlakte beschikbare formele en informele speelruimte.

Er wordt bij formele speelplekken onderscheid gemaakt tussen verschillende leeftijdsgroepen. In het algemeen geldt dat er bij de planning van de speelplekken logische aansluitingen moeten worden gezocht bij bestaande en nieuwe speelplekken bij scholen, het winkelcentrum, buurtcentra, kinderdagverblijven, groenplekken. Om kinderen ook op informele wijze in de buurt te laten spelen zal bij het ontwerp van de openbare ruimte per deelgebied aandacht moeten zijn voor verkeersveiligheid (30-km gebied of woonstraat), inrichting groenplekken, detaillering, materiaalkeuze, enzovoort.

Ruimtelijk Programma van Wensen van Ons Rembrandtpark

Het Programma van Wensen is voortgekomen uit het participatietraject 'Ons Rembrandtpark' uitgevoerd in 2009. Dit programma van wensen, later vertaald in het programma van eisen en het participatierapport is door het dagelijks bestuur van het Stadsdeel Slotervaart op 2 maart 2010 vastgesteld, maar niet aan de Stadsdeelraad ter besluitvorming voorgelegd. Inmiddels is een nieuwe start gemaakt om de ambities voor het Rembrandtpark te definiëren. Dit heeft geleid tot het Ontwikkelplan Rembrandtpark '23 van de directie Groen en Openbare Ruimte. Op de uitwerking van dit Ontwikkelplan zal nog participatie plaatsvinden.

In de Structuurvisie Amsterdam 2040 is het Rembrandtpark opgenomen als 'stadspark' met de ambitie om het park een meer metropolitaan karakter te geven. Belangrijkste ambitie die door het Stadsdeel wordt gedeeld is het vergroten van de gastvrijheid zodat het park intensiever wordt gebruikt door verschillende doelgroepen. Het park als plek waar je niet alleen van de natuur kunt genieten maar ook kunt varen, fietsen, spelen, wandelen, picknicken, sporten, ontspannen werken en ontmoeten! In hoofdstuk 3.6 wordt nader ingegaan op de structuurvisie van de gemeente Amsterdam.

Hotelnota Slotervaart 2009-2015

De 'Hotelnota Slotervaart 2009-2015' is op 18 februari 2009 vastgesteld door de stadsdeelraad van het voormalige stadsdeel Slotervaart. In de hotelnota is de kantoorlocatie ter plaatse van de Staalmeesterslaan (Getronics gebouw) aangewezen als Potentiële herontwikkelingslocatie, wellicht combinatie van hotel met andere functie(s). De kantoorlocatie aan de Staalmeesterslaan 410 wordt op korte termijn binnen de bestaande bebouwingscontouren herontwikkeld. De herontwikkeling houdt een functiewijziging in van alleen kantoorfunctie naar een driesterren hotel in de hoogbouw en een onderwijsvoorziening (hotelschool) in de laagbouw met bijbehorende nevenfuncties als horeca, logies, bijeenkomstfunctie, kantoorfunctie, sportfunctie en één beheerderswoning.

Nota detailhandel en horeca

Op 4 juli 2001 is door de Stadsdeelraad Slotervaart de nota Detailhandel en horeca vastgesteld. Het beleid beoogt een duurzame, evenwichtige detailhandel- en horecastructuur in het stadsdeel te creëren; een goed voorzieningenaanbod voor de consument en voldoende bestaansmogelijkheden voor de ondernemer.

Detailhandel

Het beleid zet in op versterking van de sterke punten en op benutting van de kansen. Daarnaast gaat het uit van een overheid die voorwaarden stelt, maar de markt haar werk laat doen. Dit betekent bevorderen van de clustering en versterken van de winkel-concentratiegebieden. Hierdoor wordt ingespeeld op de behoefte van de consument aan gemak en comfort: alles gemakkelijk bij elkaar. Terwijl ondernemers optimaal kunnen profiteren van elkaars nabijheid.

Concentratiegebieden zijn die winkelgebieden waar het stadsdeel de winkelfunctie wil handhaven en versterken. Gestreefd wordt naar een gezonde mix van food- en non-foodaanbieders, aangevuld met dienstverlenende voorzieningen zoals een stomerij of postagentschap. De centra zijn tevens gebieden met een hoogwaardige, sociaal veilige openbare ruimte met een sterke identiteit en functioneren veelal als spil voor de buurt. Het voorliggende bestemmingsplan voorziet niet in detailhandel en is in overeenstemming met het detailhandelsbeleid van het stadsdeel.

Horeca

Horecavoorzieningen kunnen zowel een ondersteunende functie als een autonome functie vervullen en zorgen voor levendigheid in de wijk. Tevens zijn zij een belangrijke bron voor werkgelegenheid. Daarnaast dient echter ook rekening gehouden te worden met mogelijke overlast die horecavoorzieningen kunnen veroorzaken in de woon- en leefomgeving.

In de toekomstige horecastructuur wordt onderscheid gemaakt in:

- Ondersteunende horeca in winkelconcentratiegebieden;
- Ondersteunende horeca in andere bijzondere gebieden en
- Autonome horeca in woongebieden.

In het plangebied van het voorliggende bestemmingsplan zijn geen winkelconcentratiegebieden. Het gebied is evenmin aan te merken als bijzondere gebieden, zoals dat is gedefinieerd in de beleidsnota: industrieterreinen, kantoorlocaties, stationslocaties, sport- en onderwijsterreinen, terreinen met als hoofdfunctie gezondheidszorg en resterende gebieden. Horeca in woongebieden vergroot de levendigheid. In het voorliggende plangebied wordt de bestaande, vergunde horeca opgenomen. Om te voorzien in meer metropolitaan karakter van het park en aansluiting te vinden bij de herstructurering van Nieuw-West en de uitrol van het centrummilieu is in het voorliggende bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor een kleinschalige horecavoorziening in het Rembrandtpark.

Beheerplan Rembrandtpark 2010 – 2020

Het 'Beheerplan Rembrandtpark 2010 – 2020' is op 6 april door het dagelijks bestuur van het voormalige stadsdeel Slotervaart vastgesteld. Het beheer van een park is een samenspel tussen inrichting, gebruik en onderhoud. Deze drie aspecten dienen met elkaar in balans te zijn. In het Rembrandtpark is het evenwicht in de loop van de jaren verstoord. Het gebruik is veranderd,

bepaalde ontwerpprincipes zijn onherkenbaar geworden, sommige inrichtingselementen zijn verouderd en er is sprake van achterstallig onderhoud. Hiertoe is een beheersplan opgesteld. Het doel van het beheersplan is de identiteit van het Rembrandtpark vast te leggen en het beheer hierop nader af te stemmen. Hierbij dient een nieuwe balans gevonden te worden tussen de inrichting, het gebruik en het onderhoud van het park. In het beheersplan zijn maatregelen beschreven die nodig zijn om het gewenste toekomstbeeld te bereiken en in stand te houden.

Parkeerbeleidsplan Amsterdam Nieuw-West 2012 - 2020

Op 22 februari 2012 heeft de deelraad van Nieuw-West het “Parkeerbeleidsplan Amsterdam Nieuw-West 2012-2020” vastgesteld.

Een van de kwaliteiten van Nieuw-West is dat bijna overal probleemloos (en gratis) kan worden geparkeerd. Een groeiend autobezit van bewoners, de groei van automobiliteit in algemene zin en toeloop van buurtvreemde langparkeerders doen de vraag naar parkeerruimte in delen van het stadsdeel toenemen. Hoe om te gaan met deze vraag staat centraal in het voorliggende parkeerbeleidsplan.

Uit de probleeminventarisatie blijkt dat de parkeerproblemen in de meeste gebieden van Nieuw-West hoofdzakelijk worden veroorzaakt door buurtvreemde langparkeerders (bewoners van andere stadsdelen, automobilisten van buiten de stad die hier parkeren en met het OV doorreizen naar andere delen van de stad of Schiphol). Het parkeerbeleid zet in op het weren van deze buurtvreemde langparkeerders en niet zozeer op de mogelijkheden om het autobezit en –gebruik door bewoners en ondernemers uit Nieuw-West te beperken.

Bij voldoende vrije parkeerplaatsen is parkeren gratis. Parkeerregulering wordt reactief ingezet en niet gebruikt om het autobezit van de eigen bewoners te sturen. Bij invoering van parkeerregulering in nieuwe probleemgebieden hebben blauwe zones de voorkeur boven betaald parkeren waarbij naast de inhoudelijke component ook de financiële haalbaarheid een belangrijke rol speelt (overeenkomstig Bestuursakkoord). Bestaande parkeerregulering in gebieden wordt vooralsnog zo gelaten.

De voortgang van de stedelijke vernieuwing in Nieuw-West staat door de economisch crisis onder druk. Er is gekozen voor het maken van afspraken over ontwikkelingsmogelijkheden per gebied en met afzonderlijke woningcorporaties. Per locatie wordt samen met de woningcorporaties bekeken hoe invulling wordt gegeven aan de gewenste kwaliteit van de openbare ruimte en de parkeermogelijkheden. Bij het zoeken naar oplossingsrichtingen speelt de financiële haalbaarheid nadrukkelijk een belangrijke rol. Niet elke parkeeroplossing hoeft in zichzelf kostendekkend te zijn. Bij creatieve oplossingen in woonwijken is een bijdrage uit het Parkeerfonds mogelijk. De inkomsten en uitgaven uit het Parkeerfonds dienen daarbij in evenwicht te zijn.

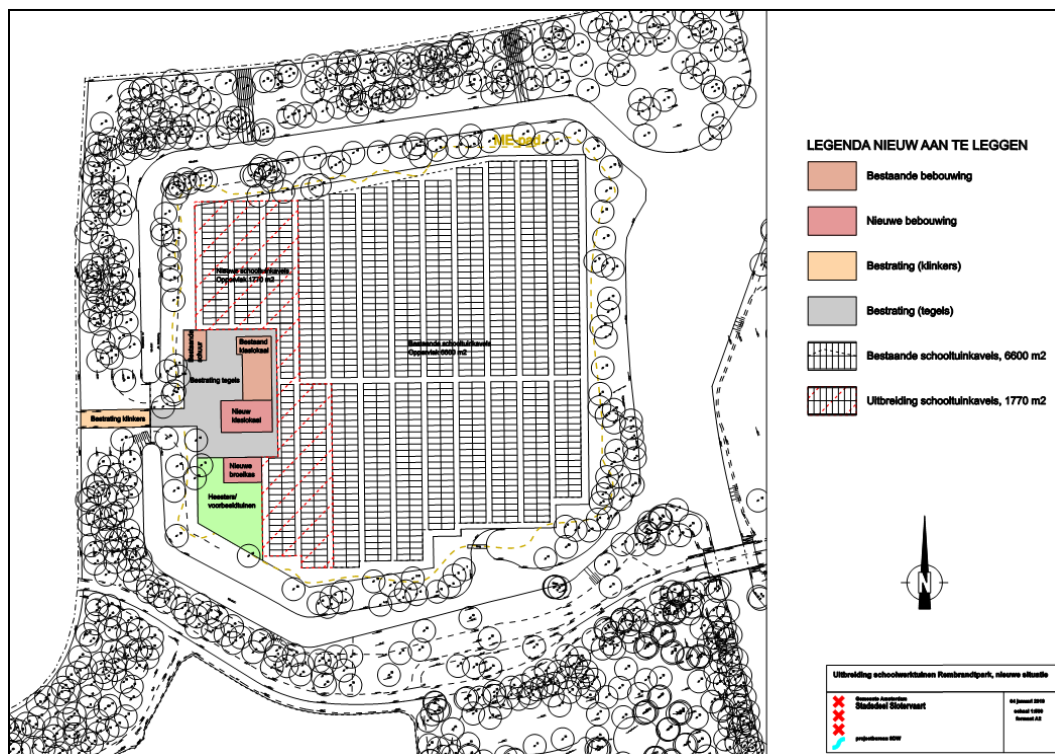
4. Toekomstige ontwikkelingen

Schoolwerktuinen

Op 21 april 2010 heeft de deelraad van het voormalige stadsdeel Slotervaart ingestemd met de verplaatsing van de bestaande schoolwerktuinen ter plaatse van de 'Jan Tooroplocatie' naar de schoolwerktuinen 'Blijdestijn' in het Rembrandtpark.

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet in deze verplaatsing en gaat derhalve uit van een uitbreiding van de aanwezige schoolwerktuin. De uitbreiding bevindt zich volledig binnen de huidige begrenzing van de bestaande schoolwerktuinen.

Het programma bestaat uit het toevoegen van 1.770 m² schoolwerktuinen. Op de onderstaande afbeelding is een schets voor de uitbreiding van de schoolwerktuinen weergegeven. De uitbreiding van de schoolwerktuinen gaat niet uit van nieuwe bebouwing. Mocht dit in de toekomst toch wenselijk zijn zal hiervoor separaat een planologische procedure worden doorlopen.

Afbeelding: schets schoolwerktuinen

Horecavoorziening

Zoals in de Structuurvisie Amsterdam 2040 is beschreven is het Rembrandtpark onderdeel van de Hoofdgroenstructuur, groentype 'Stadspark'. Om te voorzien in meer metropolaan karakter van het park en aansluiting te vinden bij de herstructurering van Nieuw-West en de uitrol van het

centrummilieu is in het voorliggende bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen voor een kleinschalige horecavoorziening in het Rembrandtpark.

Het opnemen van een wijzigingsbevoegdheid betekent dat het dagelijks bestuur bevoegd is de bestemming te wijzigen ten behoeven van het realiseren van een kleinschalige horecavoorziening, hiertoe maakt zij een wijzigingsplan.

In de regels van het voorliggende bestemmingsplan zijn eisen opgenomen waar het wijzigingsplan aan dient te voldoen. In de regels is bepaald dat er alleen gebouwd mag worden als er sprake is van vervangende nieuwbouw. Door deze bepaling wordt het bestaand bebouwd oppervlak in de Hoofdgroenstructuur niet vergroot.

Verder is in de regels opgenomen dat er maximaal 1 horecavestiging mag komen met een maximum bebouwingsoppervlakte van 120 m². De minimale afstand van de horecavoorziening ten opzichte van omliggende woningen bedraagt 50 meter. Het wijzigingsplan dient getoetst te worden op landschappelijke inpasbaarheid en milieutechnische aanvaardbaar, hierbij gaat het op de aspecten flora en fauna, externe veiligheid en bodem. Het wijzigingsplan dient tevens economisch uitvoerbaar te zijn.

De Technische Adviescommissie Hoofdgroenstructuur (TAC) heeft een positief afgegeven met betrekking tot de bovengenoemde nieuwe horecavestiging. Dit advies is beschreven in hoofdstuk 3.6 van deze toelichting en opgenomen als bijlage bij het voorliggende bestemmingsplan.

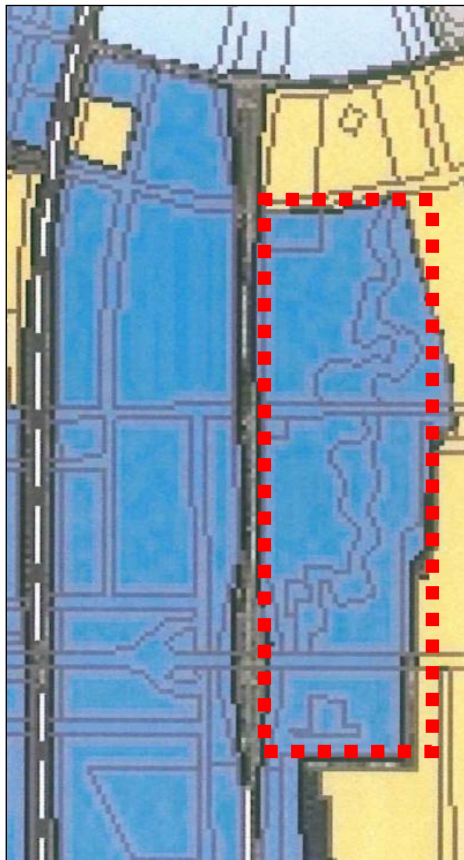
Voor overige ontwikkelingen geldt dat het Dagelijks Bestuur geen nieuwe initiatieven ontwikkelt voordat het ontwerpbestemmingsplan ter visie ligt.

5. Milieuaspecten

5.1 Bodem

Indien een bestemmingsplan nieuwe ontwikkelingen (nieuwbouw) mogelijk maakt is een onderzoek naar de bodemkwaliteit nodig om vast te stellen of er vervuiling is die belemmeringen oplevert voor het nieuwe gebruik. De bodem dient geschikt te zijn voor de toekomstige functies. Daartoe moet historisch onderzoek worden verricht en afhankelijk van de resultaten tevens nader onderzoek.

Op de bodemkwaliteitskaart van het voormalige Stadsdeel Slotervaart is het voorliggende bestemmingsplangebied gekwantificeerd als 'Klasse-1A'. Dit houdt in dat er een meldingsplicht is om grond binnen het plangebied te verplaatsen (minimale hoeveelheid is 50 m³). Hierbij moet worden aangetoond dat de grond geschikt is.

Afbeelding: uitsnede bodemkwaliteitskaart van het voormalige Stadsdeel Slotervaart

5.2 Geluid

Wegverkeergeluid

Op grond van de Wet geluidhinder is akoestisch onderzoek verplicht voor nieuwe geluidgevoelige bestemmingen, zoals woningen waar nog geen omgevingsvergunning voor is en die door middel van dit bestemmingsplan mogelijk worden gemaakt. Akoestisch onderzoek is op basis van de Wet geluidhinder verplicht voor wegen waar een maximum snelheid van 50 kilometer per uur of meer geldt. De in of nabij het plangebied van bestemmingsplan Rembrandtpark zijn dit o.a. de Rijksweg A10, de Jan Evertsenstraat en de Postjesweg. Het bestemmingsplan is gericht op beheer en maakt binnen de geluidzones van de gezoneerde wegen geen nieuwe geluidgevoelige functies mogelijk, waardoor geen akoestisch onderzoek nodig is.

Voor de laagbouw ter plaatse van de Staalmeesterlaan 410 zijn hogere waarden vastgesteld. In het voorliggende bestemmingsplan dienen ter plaatse van de noord-, zuid- en westgevel van het pand dove gevels te worden toegepast. Hiertoe is een regeling binnen de bestemming 'Gemengd' opgenomen.

Spoorweggeluid

Het plangebied ligt buiten de geluidszone van railverkeer van de Westelijke ringspoorbaan. Akoestisch onderzoek naar railverkeerslawaai is daarom niet nodig.

Industriegeluid

Het plangebied ligt binnen de 50 dB(A) geluidszone voor industrielawaai afkomstig van het Westelijk Havengebied (Westpoort). Binnen de zone is voor geplande geluidgevoelige bebouwing zoals woningen, scholen en medische voorzieningen, akoestisch onderzoek verplicht. De waarde van 50 dB(A) wegens industriegeluid wordt binnen het plangebied niet overschreden.

Gezien de afstand van het plangebied tot het Westelijk Havengebied en gezien de afschermdende werking van de tussenliggende bestaande stedelijke bebouwing (onder meer Geuzenveld) is de feitelijke geluidsbelasting afkomstig van industrielawaai lager dan 50 dB(A). De dienst Milieu- en Bouwtoezicht heeft reeds in het kader van het bestemmingsplan voor de Huygenslocatie aangegeven dat de geluidsbelasting vanwege industrielawaai afkomstig van het Westelijk Havengebied ter plaatse van de Huygenslocatie circa 46 à 47 dB(A) bedraagt, wat lager is dan de voorkeursgrenswaarde.

Luchtvaartgeluid

Voor het vliegtuiglawaai is het Luchthavenindielingsbesluit toetsingskader. Zie in dat verband hoofdstuk 6.

Cumulatieve geluidbelasting

Indien de voorkeurgrenswaarde van meer dan twee geluidsbronnen (bijvoorbeeld zowel spoorweg- als wegverkeerslawaaï) wordt overschreden moet op grond van artikel 110f van de Wet geluidhinder de gecumuleerde geluidbelasting in de overwegingen worden betrokken. Dit is aan de orde in het plangebied.

5.3 Luchtkwaliteit

Ten aanzien van luchtkwaliteit is titel 5.2 van de Wet milieubeheer kader. Deze herziening van de Wet milieubeheer is op 15 november 2007 in werking getreden en wordt veelal aangehaald als de Wet luchtkwaliteit. Een bestemmingsplan is in overeenstemming met de Wet milieubeheer als het bestemmingsplan niet leidt tot een overschrijding of een verdere overschrijding van de normen.

Het nu voorliggende bestemmingsplan is puur op beheer gericht en staat geen nieuwe ontwikkelingen toe die kunnen leiden tot (verdere) overschrijding van normen. Het bestemmingsplan is daarom in overeenstemming met de Wet milieubeheer.

Gezien het conserverende karakter van dit bestemmingsplan is er geen aanleiding vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening maatregelen te treffen om de luchtkwaliteit in dit kader te verbeteren. Hiervoor wordt op Rijks- en provinciaal niveau aan gewerkt door middel van actieplannen luchtkwaliteit.

5.4 Externe veiligheid

Externe veiligheid inrichtingen

Op 28 oktober 2004 is het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (Bevi) van kracht geworden. In het besluit zijn richtlijnen opgenomen voor het bouwen en handhaven van gevoelige bestemmingen zoals woningen in de buurt van inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd en/of opgeslagen.

In het besluit is onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Voor het plaatsgebonden risico zijn grenswaarden vastgesteld, waarvan niet mag worden afgeweken. Dit houdt in dat voor bedrijven waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd en/of opgeslagen, waaronder LPG stations, moet worden berekend waar de risicocontouren lopen. Voor het plaatsgebonden risico is de contour 10^{-6} (kans 1 op 1 miljoen) per jaar vastgesteld als grenswaarde. Nieuwe gevoelige bestemmingen mogen uitsluitend buiten deze 10^{-6} contour worden gebouwd. In en om het plangebied zijn geen inrichtingen gevestigd die onder het besluit externe veiligheid inrichtingen vallen. In het bestemmingsplan is ook geen mogelijkheid opgenomen om een dergelijke inrichting toe te staan. Een onderzoek naar de externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen is derhalve niet noodzakelijk.

Externe veiligheid vervoer

Voor de (ring-) spoorlijn ligt de veiligheidszone voor spoorwegen, in verband met vervoer van gevaarlijke stoffen op 200 meter. Het voorliggende plangebied van dit bestemmingsplan valt

buiten deze zone. Nader onderzoek naar vervoer van gevaarlijke stoffen per spoor is niet noodzakelijk.

Externe veiligheid vervoer weg

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is de Circulaire Risiconormering Vervoer gevaarlijke stoffen kader. Op basis van de circulaire geldt dat buiten een zone van 200 meter langs een transportroute van gevaarlijke stoffen er in principe geen beperkingen hoeven te worden gesteld aan het ruimtegebruik. Over de Rijksweg A10 worden gevaarlijke stoffen vervoerd. Binnen 200 meter worden geen nieuwe gevoelige bestemmingen (zoals woningen) toegestaan.

In verband met de verantwoordingsplicht is door Adviesgroep Aviv het externe veiligheidsrisico voor de A10 West ter hoogte van het Rembrandtpark berekend. De risicobenadering externe veiligheid kent twee begrippen om het risiconiveau voor activiteiten met gevaarlijke stoffen in relatie tot de omgeving aan te geven. Deze begrippen zijn het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het PR is de kans per jaar dat een persoon, die zich continu en onbeschermd op een bepaalde plaats in de omgeving van een transportroute bevindt, overlijdt door een ongeval met het transport van gevaarlijke stoffen op die route. Plaatsen met een gelijk risico kunnen door zogenaamde risicocontouren op een kaart worden weergegeven. Het PR leent zich daarmee goed voor het vaststellen van een veiligheidszone tussen een route en kwetsbare bestemmingen, zoals woonwijken. Het GR geeft aan wat de kans is op een ongeval met tien of meer dodelijke slachtoffers in de omgeving van de beschouwde activiteit. Het aantal personen dat in de omgeving van de route verblijft, bepaalt daardoor mede de hoogte van het GR.

De veiligheidszone voor de A10 West gemeten vanaf het midden van de weg is gelijk aan 0 m. Het plaatsgebonden risico vormt daarom geen belemmering voor realisatie van nieuwe plannen. Voor het groepsrisico geldt dat er in de referentiesituatie sprake is van een overschrijding van de oriëntatiewaarde. Het groepsrisico is voor het beschouwde traject maximaal ongeveer gelijk aan 5.8 keer de oriëntatiewaarde. Hiermee wordt het groepsrisico overschreden.

Verantwoording

De oriëntatiewaarde van het groepsrisico is geen harde wettelijke norm die in acht moet worden genomen. Afwijking van deze waarde is mogelijk, maar het is daarbij wel verplicht om een verantwoording af te leggen voor de overschrijding van het groepsrisico.

Aangezien het voorliggende bestemmingsplan uitgaat van de bestaande situatie er geen gevoelige bestemmingen worden toegevoegd in deze verantwoordingsparagraaf met name ingegaan op het advies van de brandweer Amsterdam-Amstelland (d.d. 16 mei 2012, kenmerk 0000014/RoEv-2012). Het advies is opgenomen als bijlage bij het bestemmingsplan.

Advies Brandweer

In het advies van de brandweer Amsterdam-Amstelland wordt nader ingegaan op de risico's en ongevallenbestrijding met betrekking op het transport van gevaarlijke stoffen.

Op basis van de risico's zijn er voor hulpdiensten relevante scenario's gedefinieerd. Deze scenario's zijn schaars maar hebben in potentie een grote omvang. De scenario's die nader worden beschouwd zijn:

1. BLEVE
2. Wolkbrand
3. Giftige wolk

Ad 1 BLEVE

BLEVE is een afkorting voor "Boiling Liquid Expanding Vapour Explosion" (kokende vloeistof-gasexpansie-explosie). Dit is een soort explosie die kan voorkomen als een tankwagen met een brandbare vloeistof onder druk openscheurt en explodeert. Incidenten met tankwagens zijn schaars maar hebben in potentie een grote omvang. In geval van een aanstaande BLEVE zijn er voor de aanwezige personen twee mogelijkheden tot handelen namelijk vluchten en schuilen. Welke van deze twee handelingen het meest effectief zijn hangt af van de specifieke situatie. Een brand, zoals bij een warme BLEVE, kan door aanwezige personen worden opgemerkt. De mogelijke gevolgen van een brand naast een tankwagen met LPG zullen waarschijnlijk minder bekend zijn. Door aanwezige personen vooraf te informeren en tijdens een ongeval te alarmeren over de gevaren en over de vlucht- en schuilmogelijkheden, kan de zelfredzaamheid worden vergroot met als resultaat minder slachtoffers.

Ad 2 Wolkbrand

Een wolkbrand kan ontstaan als bij een ongeval met een tankwagen met LPG de tank lek raakt en er grote hoeveelheden LPG uit de tank stromen. Er vormt zich dan een wolk LPG die zich over de grond verspreidt en eenvoudig kan ontsteken. Het ontsteken van de gaswolk leidt tot een vuurzee en drukeffecten. De gevolgen van een wolkbrand zijn hittestraling. Een wolkbrand is een snel scenario. Aanwezige personen in het plangebied moeten bij een ongeval met een tankwagen LPG zichzelf in veiligheid brengen, de gevaren herkennen, hulpdiensten informeren en hulpverleners aan andere personen. Het is dan ook van groot belang dat aanwezige personen in het plangebied bewust zijn van de risico's, de gevaren kunnen herkennen en weten wat zij vervolgens moeten doen. Expliciete communicatie vooraf, noodplannen en onbelemmerde vluchtroutes van de risicobron af vergroten de zelfredzaamheid. Gebouwen kunnen bescherming bieden indien zij zodanig zijn geconstrueerd dat zij bestand zijn tegen de effecten van een wolkbrand.

Ad 3 Giftige wolk

Door een incident op de weg scheurt de wand van een tankwagen gevuld met tot vloeistof verdicht ammoniak. Het deel ammoniak dat zich in de tank al in de gasfase bevindt komt direct vrij in de vorm van een giftige wolk en wordt met de wind meegevoerd. Ammoniak in de vloeistoffase stroomt in korte tijd uit. Zodra de koude vloeistof in contact komt met een relatief warm oppervlak zoals de grond, treedt een snelle verdamping op. De giftige damp wordt vervolgens meegevoerd met de wind. Het is daarom van belang dat mensen tijdig worden gealarmeerd, dat bij hen bekend is hoe moet worden gehandeld bij een incident met een tankwagen ammoniak en dat de mogelijkheden om zichzelf en anderen te redden aanwezig zijn en worden gestimuleerd. Binnen een gebouw geniet men over het algemeen bescherming, indien ramen, deuren en ventilatieopeningen gesloten zijn, waardoor zo snel mogelijk binnen

schuilen van groot belang is. Gebouwen kunnen goede bescherming dienen indien ze zodanig zijn geconstrueerd dat ze bestand zijn tegen de effecten van een giftige wolk.

Bereikbaarheid bluswater

Bij alle incidenten is het nodig dat het plangebied, en met name de A10 goed bereikbaar is. De A10 is bereikbaar via diverse routes, zoals de Jan van Galenstraat en de Cornelis Lelylaan. De bereikbaarheid van het plangebied Rembrandtpark is mogelijk via de Postjesweg, via de Jan Evertsenstraat en via de Hendrikje Stoffelstraat. Dit zijn voldoende wegen om het gebied te kunnen bereiken. Voor de bestrijding van de scenario's is altijd voldoende bluswater nodig. Hiervoor heeft de brandweer richtlijnen waar aan wordt voldaan.

Samenvatting en advies

De externe veiligheidsrisico's voor het bestemmingsplan Rembrandtpark worden bepaald door het transport van gevaarlijke stoffen over de A10-West. Incidenten met gevaarlijke stoffen zijn schaars maar hebben in potentie een zeer grote omvang. Bij incidenten kunnen de gevolgen zodanig groot worden, dat de hulpvraag groter is dan het aanbod.

In de onderstaande tabel zijn de risicobeperkende maatregelen weergegeven. Tevens is door de brandweer een inschatting opgenomen van de bijdrage die een maatregel kan leveren aan de risicobeheersing.

Risicobeperkende Bronmaatregelen	Tankwagen LPG	Tankwagen benzine	Tankwagen Ammoniak
1. Geen			
Risicobeperkende Effectmaatregelen	Tankwagen LPG	Tankwagen benzine	Tankwagen Ammoniak
2. Bij de constructie en situering van (nieuwe) gebouwen rekening houden met de effecten van een ongeval met gevaarlijke stoffen	++	++	++
3. Ventilatievoorzieningen snel kunnen uitschakelen en sluiten	0	0	++

+++	zeer gunstig effect op de risico's
++	gunstig effect op de risico's
+	licht gunstig effect op de risico's
0	geen effect op de risico's

Afbeelding: risicobeperkende maatregelen

Maatregelen Zelfredzaamheid	Tankwagen LPG	Tankwagen benzine	Tankwagen Ammoniak
4. Er voor zorgen dat mensen vanuit verschillende richtingen het gebied uit kunnen vluchten	+	++	+
5. Communicatie vooraf over risico's en hoe te handelen	+	+	+
6. Tijdig waarschuwen	+	+	+
7. Waar mogelijk noodplannen opstellen	+	+	+
8. Windvane plaatsen	0	0	0

+++	zeer gunstig effect op de risico's
++	gunstig effect op de risico's
+	licht gunstig effect op de risico's
0	geen effect op de risico's

Afbeelding: maatregelen zelfredzaamheid

Tevens zijn er voldoende mogelijkheden binnen het plangebied om van de bron af te kunnen vluchten. Belangrijke aandachtspunten bij calamiteiten zijn:

- Tijdig waarschuwen is van groot belang bij alle incidenten.
- Voor bedrijven kan een bedrijfsnoodplan er voor zorgen dat zij bij een incident weten wat zij moeten doen. Bijvoorbeeld het tijdig sluiten van de ventilatie-installaties of het snel opstarten van een evacuatieprocedure.
- Binnen een afstand van 100 meter van de A10, gemeten vanaf de rand van de weg wordt aanbevolen geen verminderd zelfredzame functies toe te staan. Dit zijn kinderdagverblijven, bejaardenhuizen enz.

In het voorliggende bestemmingsplan wordt uitgegaan van de bestaande situatie Er worden derhalve geen nieuwe gevoelige bestemmingen toegestaan.

Gasleidingen

Het plangebied ligt niet binnen een veiligheidszone voor gastransportleidingen.

5.5 Energie en duurzaamheid

Energie en duurzaamheid

De energiedoelstellingen van het voormalige stadsdeel Slotervaart ten aanzien van energie en duurzaamheid zijn vastgelegd in de diverse beleidsplannen. Het betreft hier o.a. de Milieuvisie Slotervaart en het Klimaatprogramma Slotervaart 2009-2012.

Uitgangspunt van het beleid is dat nieuwbouw en renovatie zo energiezuinig en klimaatneutraal mogelijk wordt uitgevoerd en dat op een duurzame wijze in de resterende energievraag wordt

voorzien. Daarbij zet Slotervaart in op duurzaam bouwen waarin meerdere aspecten van duurzaamheid worden meegenomen zoals flexibel bouwen, waterbesparing, ecologie, gezondheid en duurzame materialen. Voor gebouwen en de openbare ruimte is het uitgangspunt het gebruik van duurzame materialen zoals FSC-hout (of vergelijkbaar) en een voorkeur voor gerecyclede of cradle-to-cradle producten. Gebruik van uitlogende materialen zoals zink, koper en lood dient te worden vermeden. Voor het bepalen de milieuprestatie van de gebouwen kunnen algemeen gebruikte instrumenten als Breeam en GPR-gebouw worden gehanteerd.

Het voormalige stadsdeel Slotervaart heeft de Amsterdamse doelstelling (besluit gemeenteraad september 2008) overgenomen dat vanaf 2015 alle nieuwbouw inclusief utiliteitsgebouwen klimaatneutraal is en dat in de periode 2010-2014 40% klimaatneutraal gebouwd wordt.

Het stadsdeel heeft een warmte-koude kaart in ontwikkeling die aangeeft welke gebieden op stadswarmte, duurzame koude, warmte-koude opslag of alternatieven kunnen worden aangesloten. In de concept-kaart is aangegeven dat voor het bestemmingsplangebied op basis van de warmte- koudekaart zowel de levering van duurzame warmte als duurzame koude van toepassing is. Bij de verdere uitwerking van het plan is het van belang om op basis van de warmte/ koudevraag te kiezen voor een zo duurzaam mogelijke oplossing met de volgende stappen naar klimaatneutraal:

- 1 Beperken energievraag met ondermeer een duurzaam casco, laag temperatuurverwarming en hoog temperatuur koeling;
- 2 Duurzame warmte- en koudelevering en duurzame energieopwekking op locatie.

Menukaart Duurzame Hotels

Steeds meer hotelgasten hechten waarde aan een klimaatvriendelijk verblijf. Een hotel kan zich op het gebied van het milieu onderscheiden en tegelijk meer comfort bieden. Want duurzaamheid en comfort gaan goed samen. Sommige maatregelen, zoals het aanbrengen van een daktuin, geven het hotel een duurzame uitstraling en bieden de gasten iets extra's.

Energiekosten maken een steeds groter deel uit van de exploitatiekosten van een hotel. Door een extra investering in energiebesparende maatregelen kunnen deze kosten worden gereduceerd en kan de investering binnen enkele jaren worden terugverdiend. Nederland staat voor de opgave het energieverbruik en de CO₂-uitstoot de komende decennia sterk te reduceren. Verduurzaming van de gebouwde omgeving is daarvan een belangrijk onderdeel.

Veel ondernemers ontdekken de waarde van groen denken. Zij streven naar een klimaatneutrale bedrijfsvoering toe te passen. Op die manier dragen zij niet alleen bij aan een beter milieu, maar brengen ook de onderneming op een hoger kwaliteitsniveau. En dat zorgt weer voor een aantrekkelijke werkomgeving en een bijdrage aan een klimaatvriendelijke stad of gemeente.

Hiertoe is de 'Menukaart Duurzame Hotels' opgesteld. De Menukaart Duurzame Hotels biedt een overzicht van concrete maatregelen die leiden tot de bouw van een duurzaam hotel. De menukaart sluit aan bij het 'Green Key' keurmerk, dat is ontwikkeld voor een duurzaam milieubeleid in hotels. Toepassing van de maatregelen op de menukaart legt de basis voor het behalen van dit of een ander milieukeurmerk.

6. Luchthavenindelingbesluit

Op 1 november 2002 heeft het kabinet zijn definitieve goedkeuring verleend aan nieuwe milieu- en veiligheidsregels voor Schiphol. De regels zijn vastgelegd in twee uitvoeringsbesluiten, behorend bij de in 2001 goedgekeurde Schipholwet: het Luchthavenindelingbesluit en luchthavenverkeersbesluit. Het luchthavenverkeersbesluit is gericht op de beheersing van de milieubelasting door het luchthavenluchtverkeer rondom Schiphol. In het besluit zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van luchtverkeerswegen, vlieghoogtes rondom de luchthaven, regels ten aanzien uitstoot van stoffen, maximale risicogewicht van vliegtuigen, maximale geluidbelasting gedurende de nacht en etmaal.

Het luchthavenindelingsbesluit bevat (ruimtelijke) regels voor de omgeving ten behoeve van het functioneren van Schiphol. Voor ruimtelijke plannen is dus hoofdzakelijk het luchthavenindelingsbesluit van belang. Dit besluit zal kort worden toegelicht. Voor bepaalde gebieden rondom Schiphol is een 'beperkingengebied' aangewezen. Binnen dat gebied gelden beperkingen ten aanzien van:

- a. maximale bouwhoogten;
- b. vogelaantrekkende functies;
- c. toegestane functies (zoals woningen).

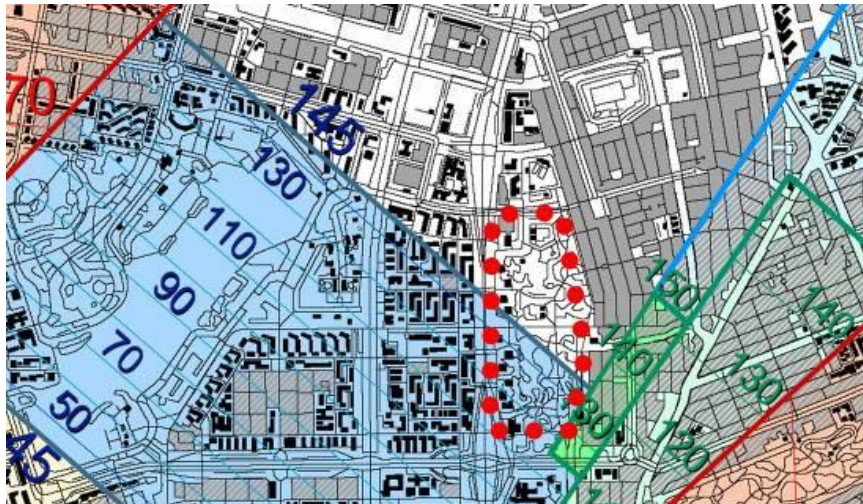
Ad. a Maximale bouwhoogte

Voor het plangebied gelden op grond van het LIB verschillende maximale bouwhoogten, gemeten vanaf het peil van Schiphol (-4,0 meter NAP).

Voor wat betreft het noordelijke deel van het plangebied geeft het Luchthavenindelingbesluit geen beperkingen ten opzichte maximale bouwhoogtes.

Voor het zuidelijke gedeelte van het plangebied geldt een in een hellend vlak oplopende maximum bouwhoogte van maximaal 110 meter tot maximaal 145 meter.

De binnen dit bestemmingsplan toegestane maximum bouwhoogtes voldoen aan de maximale bouwhoogtes uit het Luchthavenindelingbesluit.

Afbeelding: Hoogtebeperkingen uit het Luchthavenindelingbesluit Schiphol (Rembrandtpark indicatief weergegeven)

Ad. b Vogelaantrekkende functies

In artikel 2.2.3 van het Luchthavenindelingsbesluit is geregeld dat nieuwe vogelaantrekkende functies binnen een gebied rond Schiphol niet zomaar zijn toegestaan. Het gaat hierbij om:

- a. industrie in de voedingssector met extramurale opslag of overslag;
- b. viskwekerijen met extramurale bassins;
- c. opslag of verwerking van afvalstoffen met extramurale opslag of verwerking;
- d. natuurreservaten en vogelreservaten;
- e. moerasgebieden en oppervlaktewateren groter dan 3 hectare.

Het plangebied ligt volledig binnen deze zone. Er worden in het park geen nieuwe vogelaantrekkende functies gerealiseerd die vallen onder de bovengenoemde categorieën.

Ad. c Toegestane functies

In een gebied rond Schiphol is op grond van het Luchthavenindelingsbesluit in beginsel geen woningen, woonwagens, gebouwen met een onderwijsfunctie en gebouwen met een gezondheidszorgfunctie toegestaan (gebied nr. 4 van het Luchthavenindelingsbesluit). Het plangebied valt volledig buiten dit gebied.

7. Waterparagraaf

Het Rijk, de VNG, het IPO en de Unie van Waterschappen hebben in februari 2001 de startovereenkomst Waterbeheer 21ste eeuw ondertekend. Deze startovereenkomst is in 2003 omgezet in het Nationaal Bestuursakkoord Water dat is geactualiseerd in juni 2008. Hiermee hebben deze partijen elkaar gecommiteerd om een watertoets toe te passen bij het opstellen van ruimtelijke plannen.

In het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is voorts bepaald dat waterbeheerders dienen te worden geraadpleegd bij het opstellen van bestemmingsplannen.

De watertoets is een instrument om bij alle ruimtelijke plannen en besluiten waarin waterhuishoudkundige aspecten voorkomen te toetsen of in voldoende mate rekening wordt gehouden met die aspecten. Het gaat daarbij vooral om aandacht voor de waterkwantiteit (ruimte voor water, berging, infiltratie, aan- en afvoer), aandacht voor effecten op de waterkwaliteit en aandacht voor de veiligheid (overstroming).

Waternet is een gezamenlijke uitvoerende dienst van het hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht (AGV) en de gemeente Amsterdam, en daarmee ook de waterbeheerder van het voorliggende plangebied. In het kader van de watertoets is door Waternet de Handleiding Watertoets en vergunningverlening opgesteld. Deze handleiding geeft duidelijkheid over de manier waarop Waternet de watertoets hanteert en over de regels die voor een plan moeten worden gevolgd. Voor Amsterdam is door Waternet in samenwerking met de Dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente Amsterdam een specifieke werkwijze uitgewerkt. Hierin is voor de meest voorkomende planvormen aangegeven welke processtappen moeten worden doorlopen en welke rollen en taken op welk moment relevant zijn voor initiatiefnemers en waterbeheerders. In het onderstaande wordt ingegaan op de voor dit bestemmingsplan relevante onderdelen.

Waterhuishouding

Het plangebied is gelegen in de Sloterbinnen en Middelveldsche gecombineerde polders.

De waterpartijen in het park zijn verbonden met de Sloterplas. De Postjeswetering is als primaire watergang verbonden met de Kostverlorenvaart en via de Westlandgracht met de Schinkel. Via deze waterwegen zijn er verbindingen met het IJ en de Nieuwe Meer / Ringvaart Haalremmeer.

Riolering

Het gemaal langs de Postjesweg is een gemaal voor afvalwater. Het is een boostergemaal dat afvalwater doorpompt naar de RWZI-West in het Westelijk Havengebied. De Postjeswetering (waterpeil van NAP -0,40 m) staat niet in verbinding met het Rembrandtpark (waterpeil van NAP -2,10 m).

Waterkeringen

In de Keur is, in volgorde van belang, een onderscheid gemaakt in primaire, secundaire en tertiaire waterkeringen. Bij de primaire en secundaire keringen is tevens een onderscheid

gemaakt in directe en indirecte keringen. De ligging van primaire, secundaire en tertiaire waterkeringen is indicatief aangegeven op de Keurkaart. De exacte ligging van deze waterkeringen en, waar relevant de (afwijkende) breedte van kern-, beschermings- en buiten-beschermings-zones, is vastgelegd in de Legger.

Op de onderstaande afbeelding is de legger ter plaatse van het plangebied weergegeven. Ter bescherming van de indirecte en directe boezemwaterkeringen gelden ingevolge de Keur nadere eisen ten aanzien van het uitvoeren van (bouw-) werkzaamheden.

In het voorliggende bestemmingsplan is de binnen het plangebied aanwezige waterkering mede bestemd als dubbelbestemming 'Waterstaat-Waterkering'.

waterQnet

- Boezemwaterkering
- Zones primair (< 25.000)
- Kernzone
- Binnenbeschermingszone
- Buitenbeschermingszone
- Zones boezem (< 25.000)
- Kernzone
- Binnenbeschermingszone
- Buitenbeschermingszone

Waterkwantiteit

In de Keur is geregeld dat bestaand wateroppervlak behouden dient te blijven of één-op-één gecompenseerd indien water gedempt wordt. Bij significante toename van verhard oppervlak dient, wegens de verminderde mogelijkheid tot opname van regenwater in de bodem, eveneens compensatie plaats te vinden door het creëren van nieuw oppervlaktewater. Omdat het voorliggende bestemmingsplan conserverend is, is er geen noodzaak tot watercompensatie. Binnen de bestemming 'Groen-1' en 'Groen-2' is in de planregels het bestaande wateroppervlak als minimum vastgelegd.

Grondwater

Voordat in het voormalige stadsdeel Slotervaart is gebouwd is het gebied opgehoogd met zand. Hierdoor zijn grondwaterproblemen voorkomen. Dit veengebied ligt nu tussen de

Postjeswetering met een veel hoger waterpeil en het opgehoogde bebouwde gebied. Hierdoor heeft het Rembrandtpark veel last van kwel en hoge grondwaterstanden. De waterpartijen in het Rembrandtpark zorgen voor de afvoer van het water.

Door de lage ligging van het oorspronkelijke terrein is het Rembrandtpark op die gedeelten waar bebouwing was gedacht is opgehoogd met zand. Het parkgedeelte is opgehoogd met bovengrond, die vrijkwam bij de zandwinning in de uitbreiding van de Nieuwe Meer ten behoeve van de tuinstad Overtoomse Veld.

In het plangebied geldt de volgende grondwaternorm: 'Daar waar zonder kruipruimte gebouwd wordt mag de grondwaterstand niet vaker dan gemiddeld eens per twee jaar, niet langer dan 5 dagen achtereen minder dan 0,5 meter onder het maaiveld staan. Waar met kruipruimtes wordt gebouwd geldt een norm van 0,9 m'.

Toets

Als partner in het overleg ex art. 3.1.1 Bro is Waternet in de gelegenheid gesteld om dit bestemmingsplan te toetsen. De nota van beantwoording van het overleg ex art. 3.1.1 Bro is opgenomen als bijlage bij het bestemmingsplan.

8. Flora en fauna

De bescherming van planten- en diersoorten is geregeld in de Flora- en faunawet. Deze wet is erop gericht om de Nederlandse biodiversiteit te beschermen en de dieren en planten binnen de Nederlandse wetgeving de plek te geven die hun volgens de Europese (Vogel- en Habitatrichtlijnen) afspraken toekomt. De Flora- en faunawet is sinds 1 april 2002 van kracht. Het uitgangspunt is een wettelijk verbod op het doden van een aantal in het bijzonder genoemde dieren en planten.

Op 23 februari 2005 is het Besluit houdende wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met wijziging van artikel 75 van de Flora- en faunawet en enkele andere wijzigingen (Amvb artikel 75) in werking getreden. Eén van de belangrijkste wijzigingen geregeld in dit 'Vrijstellingsbesluit' geldt voor regelmatig terugkerende werkzaamheden zoals het onderhoud aan vaarwegen of het maaien van graslanden die al langer op dezelfde manier worden uitgeoefend en kennelijk niet hebben verhinderd dat een beschermde soort zich in het gebied heeft gevestigd. Voor deze terugkerende werkzaamheden kan een vrijstellingsregeling in werking treden als wordt voldaan aan bepaalde criteria. De criteria die worden gehanteerd bij het opstellen van de vrijstellingsregeling zijn, de zeldzaamheid van soorten en de ingrijpendheid van activiteiten. Hoe zeldzamer de soort en hoe ingrijpender de activiteit, hoe strikter het beschermingsregime. Ook voor ruimtelijke ontwikkeling en inrichting kan een vrijstelling gelden, al is deze minder omvattend dan de vrijstelling voor terugkerende werkzaamheden.

Om gebruik te kunnen maken van de vrijstellingsregeling bij ruimtelijke ontwikkelingen, beheer en gebruik, is voor vogels en de soorten genoemd in de Amvb artikel 75 een gedragscode nodig. Een gedragscode is niet verplicht maar dan moet voor ieder project of beheeractiviteit in een terrein waar beschermde soorten voorkomen de ontheffingsprocedure worden doorlopen.

De gedragscode is van toepassing binnen de grenzen van de gemeente Amsterdam en het beheer gebied van het Amsterdamse Bos op alle medewerkers van de gemeente Amsterdam die zelf of samen met anderen werkzaamheden uitvoeren of die daartoe opdracht geven aan derden. Deze derden verklaren bij hun werkzaamheden de 'Gedragscode flora en fauna van de gemeente Amsterdam' te onderschrijven en te volgen. Op verzoek kunnen zij een exemplaar van de gedragscode overhandigen aan controlerende instanties of verenigingen.

Met de gedragscode beschrijft de Gemeente Amsterdam de voorzorgsmaatregelen die erop gericht zijn de gunstige staat van instandhouding van beschermde soorten die binnen haar gemeente grenzen voorkomen bij het uitvoeren van werkzaamheden te handhaven dan wel te versterken. Daarmee voldoet de gemeente Amsterdam aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 16c van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantsoorten Flora- en faunawet. De gedragscode heeft betrekking op plannen en projecten die in opdracht van of door de gemeente Amsterdam worden voorbereid en uitgevoerd.

Het voorliggende bestemmingsplan gaat uit van de bestaande situatie van het plangebied. Het bestemmingsplan leidt niet tot nieuwe ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op ecologische waarden of flora en fauna.

9. Cultuurhistorie en archeologie

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Op grond daarvan dient de stadsdeelraad bij de vaststelling van een bestemmingsplan rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten.

Door de provincie Noord-Holland is een cultuurhistorische waardenkaart gemaakt. Daarop zijn onder andere archeologische en geografisch historisch waardevolle vlakken en lijnen weergegeven. Ter plaatse van het plangebied zijn geen cultuurhistorisch of archeologisch waardevolle punten of lijnen aangegeven. Op grond hiervan kan worden geconcludeerd dat er geen aanleiding is om in het voorliggende bestemmingsplan beschermende regels op te nemen.

10. Kabels en leidingen

Ter hoogte van de brug waar Rembrandtpark, water en de Postjesweg elkaar kruisen bevindt zich in het talud het 'Boostergemaal West Postjeweg'. Het gemaal wordt mede bemalen door een persleiding van circa 800 mm. De persleiding is in het voorliggende bestemmingsplan bestemd als dubbelbestemming 'Leiding-riool', binnen deze bestemming zijn beschermende regels opgenomen, het gemaal is aangegeven als aanduiding 'gemaal'.

11. Juridische planbeschrijving

11.1 Standaardisatie en digitalisering

Op 1 juli 2008 is de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in werking getreden. Het bestemmingsplan 'Rembrandtpark' moet daarom voldoen aan de bepalingen van de nieuwe Wro en de daaruit volgende aanvullende regelingen. De nieuwe Wro en het Bro stellen de digitalisering van ruimtelijke plannen en besluiten volgens daartoe gestelde standaarden verplicht. De digitaliserings- en standaardisatieverplichting is op 1 januari 2010 in werking getreden.

Het Bro stelt verplicht dat een bestemmingsplan in digitale vorm volgens de ro-standaarden voor de digitalisering worden vastgesteld. Voor nieuwe bestemmingsplannen is er altijd een digitaal plan, welke prevaleert boven het analoge, afgedrukte plan.

Het voorliggende bestemmingsplan 'Rembrandtpark' voldoet aan de standaarden voor vergelijkbaarheid (de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen, de SVBP 2012) en is als digitaal plan (GML-bestand) opgesteld.

11.2 Opbouw van het bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan bestaat uit een GML-bestand, regels en een toelichting. Het GML-bestand bevat de verbeelding (plankaart), waaraan de regels zijn gekoppeld. Deze vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan.

Verbeelding

Op grond van de Wro moeten alle plannen volgens de standaarden voor vergelijkbare bestemmingsplannen, de SVBP 2008, in elektronische vorm worden vastgesteld en vervolgens beschikbaar gesteld. Daarnaast moet er een versie van het plan in analoge vorm worden vastgesteld.

Op de analoge verbeelding van het bestemmingsplan (plankaart) wordt door middel van letters, kleuren, cijfers, lijnen en aanduidingen het toegestane gebruik van de gronden en de bouwregels aangegeven.

Mocht tussen de inhoud van het analoge plan en van de elektronische weergave of vhet plan in de digitale vorm en de papieren weergave een verschillende uitleg mogelijk zijn, dan prevaleert de elektronische weergave of plan in digitale vorm. Als er tussen beide vormen van het plan een verschillende uitleg mogelijk is, prevaleert het digitale plan.

Als ondergrond voor de plankaart is een recente topografische kaart gehanteerd. Daarmee kan exact worden bepaald waar het plan is gelegen en hoe begrenzingen lopen. Om de goede leesbaarheid van de analoge plankaart te waarborgen is gekozen voor een schaal van 1:1000. De kaarten zijn voorts voorzien van een legenda en een noordpijl. Het plangebied van het bestemmingsplan is aan de hand van een plangrens (bolletjeslijn) op de analoge plankaart weergegeven.

Regels

In de standaarden voor vergelijkbaarheid, de SVBP 2008, is voorgeschreven hoe de regels van het bestemmingsplan dienen te worden opgebouwd. Voor de leesbaarheid en raadpleegbaarheid dienen de regels in hoofdstukken te worden geplaatst. Daarbij dient een vaste volgorde te worden aangehouden.

De regels van het bestemmingsplan zijn opgebouwd uit vier hoofdstukken. In het eerste hoofdstuk worden de begrippen en wijze van meten behandeld. Deze hebben als doel begrippen in de regels te verklaren en eenduidige richtlijnen te geven op basis waarvan de bouwmaten die zijn opgenomen in de regels dienen te worden gemeten.

In het tweede hoofdstuk zijn de regels opgenomen, die betrekking hebben op alle bestemmingen die in het bestemmingsplan zijn opgenomen.

Het derde en vierde hoofdstuk omvat een aantal regels, die niet op een bepaalde bestemming betrekking hebben, maar voor het gehele bestemmingsplan gelden.

Het overgangsrecht en de anti-dubbeltelbepaling zijn opgenomen in het Bro2008 met de verplichting deze over te nemen in het bestemmingsplan. De Wro bevat een algemeen verbod om de gronden en bebouwing in strijd met het bestemmingsplan te gebruiken. Dit hoeft dus niet in de planregels te worden opgenomen. Hetzelfde geldt voor de strafbepaling.

In een bestemmingsregel wordt aangegeven waarvoor en – zo nodig – hoe de betreffende gronden mogen worden gebruikt en bebouwd. Ter bevordering van de leesbaarheid en de raadpleegbaarheid dient hierbij een vaste volgorde te worden aangehouden. Voor zover voor het betrokken bestemmingsplan van toepassing, geldt dit voor alle soorten bestemmingen.

De regels van een bestemming worden als volgt opgebouwd en benoemd:

- Bestemmingsomschrijving
- Bouwregels
- Nadere eisen
- Afwijken van de bouwregels
- Specifieke gebruiksregels
- Afwijken van gebruiksregels
- Omgevingsvergunning voor het aanleggen
- Sloopvergunning
- Wijzigingsbevoegdheid

Zodra sprake is van een uit te werken bestemming is de volgende opbouw aan de orde:

- Bestemmingsomschrijving
- Uitwerkingsregels
- Bouwregels
- Afwijken van de bouwregels
- Aanlegvergunning

Bestemmingsplan Rembrandtpark

Het voorliggende bestemmingsplan 'Rembrandtpark' gaat uit van het vastleggen van de bestaande situatie.

In de bestemmingsomschrijving van de verschillende artikelen wordt beschreven welke functies binnen de betreffende bestemming zijn toegestaan. In de bouwregels wordt weergegeven of en hoe gebouwd mag worden. Daarin wordt in algemene zin geregeld dat in alle bestemmingen er slechts gebouwd mag worden ten behoeve van de bestemming.

In de navolgende (sub)leden worden maten zoals oppervlakten en bouwhoogten opgenomen, die betrekking hebben op de toegestane gebouwen en/of bouwwerken geen gebouwen zijnde. De schoolwerktuinen, kinderboerderij en de bouwspeelplaats zijn op de verbeelding van het bestemmingsplan aangegeven met een aanduiding. In de regels zijn voor deze functies maximum bebouwingsoppervlakten, bouwhoogten en maximum bebouwd oppervlakte opgenomen. Deze zijn gebaseerd op de huidige bestaande situatie.

Omgevingsvergunning voor het aanleggen

Voor het gehele Rembrandtpark is het verboden zonder of in afwijking van een vergunning van het dagelijks bestuur (omgevingsvergunning voor het aanleggen) de volgende werkzaamheden uit te voeren:

- het kappen van bomen;
- het aanleggen van verhardingen;
- het dempen van water;
- het uitvoeren van graafwerkzaamheden en grondbewerkingen over een oppervlakte van meer dan 100 m² in combinatie werken op een diepte van 0,5 meter of meer.

De omgevingsvergunning voor het aanleggen kan door het stadsdeel worden geweigerd indien door de werkzaamheden de recreatieve, ecologische of landschappelijke waarde van het park onevenredig wordt geschaad.

Wijzigingsbevoegdheid

Ter plaatse van het Rembrandtpark is binnen de bestemmingen 'Groen – 1' en 'Groen – 2' een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.

Het dagelijks bestuur is bevoegd, met inachtneming van het bepaalde in artikel 3.9a van de Wet ruimtelijke ordening, de bestemming 'Groen – 1' en 'Groen – 2' te wijzigen door het toestaan van horeca van categorie I (restaurant, café, lunchroom en/of ijssalon), met dien verstande dat het bestaande bebouwingsoppervlakte ter plaatse van het Rembrandtpark niet mag worden vergroot en dat voldaan dient te worden aan de volgende bepalingen:

- a. maximum bebouwingsoppervlakte horeca van categorie I: 120 m²;
- b. maximaal aantal vestigingen horeca van categorie I: 1;
- c. minimale afstand horeca van categorie I ten opzichte van woningen: 50 meter;
- d. het wijzigingsplan dient getoetst te worden op landschappelijke inpasbaarheid;
- e. het wijzigingsplan dient milieutechnisch aanvaardbaar te zijn;
- f. het wijzigingsplan dient economisch uitvoerbaar te zijn.

12. Economische uitvoerbaarheid

Het bestemmingsplan is gericht op beheer en heeft daarom geen financiële consequenties voor de het stadsdeel Nieuw-West. Omdat er geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk worden gemaakt is er evenmin aanleiding om eisen te stellen aan bouw- en woonrijp maken of de fasering van ontwikkelingen. Op grond daarvan besluit het stadsdeel om toepassing te geven aan artikel 6.12, tweede lid Wro en geen exploitatieplan vast te stellen

13. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

13.1 Inspraak

Het voorontwerpbestemmingsplan Rembrandtpark heeft van 8 december 2011 tot en met 18 januari 2012 ter inzage gelegen. Op 19 december is een informatieavond georganiseerd.

Tijdens de periode dat het voorontwerpbestemmingsplan ter inzage heeft gelegen, heeft een ieder schriftelijk kunnen reageren. Er zijn in totaal 16 reacties binnen gekomen. Enkele inspraakreacties zijn ondertekend door meerdere buurtbewoners / belanghebbenden. In de nota van beantwoording zijn de inspraakreacties samengevat en voorzien van een beantwoording, deze is opgenomen als bijlage bij het bestemmingsplan.

13.2 Overleg ex artikel 3.1.1 Bro

Het voorontwerp van het bestemmingsplan wordt in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Bro verzonden aan de volgende instanties:

1. Rijkswaterstaat;
2. Provincie Noord-Holland;
3. Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht / Waternet;
4. Gemeente Amsterdam, College van Burgemeester en Wethouders / DRO;
5. Gemeente Amsterdam, Dagelijks Bestuur stadsdelen West - Zuid;
6. Gemeente Amsterdam, Dienst Infrastructuur Verkeer en Vervoer (DIVV)
7. Kamers van Koophandel Amsterdam;
8. Gasunie;
9. Tennet;
10. Liander;
11. Brandweer, Amsterdam-Amstelland.

Vier instanties, te weten Waternet, Stadsdeel Zuid, de Brandweer en Dienst Ruimtelijke Ordening hebben gereageerd in het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Bro. De opmerkingen / beantwoording zijn beschreven in de nota van beantwoording , deze is opgenomen als bijlage bij het bestemmingsplan.

13.3 Zienswijzen

Met ingang van 21 juni tot en met 1 augustus 2012 heeft het ontwerpbestemmingsplan 'Rembrandtpark' gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Tijdens deze periode zijn ten aanzien van het ontwerpbestemmingsplan drie zienswijzen ingediend. In de Nota van beantwoording zienswijzen, d.d. 19 september 2012 wordt kennis genomen van de inhoud van de zienswijzen en het standpunt daarover van het stadsdeel. De Nota van beantwoording zienswijzen is opgenomen als als bijlage bij het bestemmingsplan.